PROCESSVS, ET FINIS
CAVSÆ ANGELOPOLITANÆ

Cum Breui

S.MI D. N. INNOCENTII X.

P E T I T O

Ab Illuſtriſ. & Reuerendiſ. D. D. Ioanne de Palafox
Epiſcopo Angelopolitano.

ET PER DVPLICATVM REPETITO

A RR. PP. Societatis IESV Angelopolitanæ Diœceſis.

C O N F I R M A N T E

Nonnullas declarationes à S. Congregatione ſpecialiter deputata à Sanctiſ. D. N. emanatas, petitas ab vtraque Parte.

N E C N O N

Cum Monitorijs ſuper obſeruatione dicti Breuis.

E T I N S V P E R

Cum Facto concordato ex commiſsione Sacræ Congregationis:

E T E P I S T O L A

Ab eadem S. Congregatione poſt Factum concordatum dicto D. Epiſcopo ad fauorem PP. ſcripta.

R O M A E, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ.
Die 5 Nouembris. M. DC. LIII.

Monitorium, & Breue Sanctiſs. D. N. Innocentij X.

PROSPER CAFFARELLVS Prothonotarius Apoſtolicus V. Signaturæ Sanctiſſimi D. N. Papæ Referendarius, nec non Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generalis Auditor, Romanæque Curiæ Iudex ordinarius, ſententiarum quoque, & cenſurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac litterarum Apoſtolicarum quarumcunque vniuerſalis, & merus Executor ab eodem Sanctiſs. D. N. Papa ſpecialitèr electus, & deputatus. Vniuerſis, & ſingulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholaſticis, Cantoribus, Cuſtodibus, Theſaurarijs, Parocchialiumque Eccleſiarum, ſiue Rectoribus, eorumque Plebanis, V. Plebanis, Clericis, Curatis, Notarijs, Tabellionibus, & Officialibus quibuſcumque, illique, vel illis, ad quem, ſeù ad quos præſentes noſtræ litteræ peruenerint, ſeù quomodolibet præſentabuntur, ſalutem in Domino, & noſtris huiuſmodi, immò veriùs Apoſtolicis firmiter, & inuiolabiliter obedire mandatis; Excitatis inter Illuſtriſſimum, & Reuerendiſſimum D. Ven. Fratrem noſtrum Ioannem Epiſcopum Angelopolitanum in Indijs Occidentalibus ex vna, & RR. Patres Clericos Regulares Societatis IESV partibus ex altera, nonnullis etiam extraiudicialibus differentijs, & controuerſijs de, & ſuper, munere prædicandi Verbum Dei, ac ſuper confeſſionibus laicorum audiendis &c. rebuſque aliis, de quibus in proceſſu cauſæ, & cauſarum huiuſmodi in partibus fabricato, & qui ad Vrbem dicitur tranſmiſſus, & pro ſimilibus differentiis ſopiendis, & terminandis à dicto Sanctiſſimo in Chriſto Patre, & Domino Noſtro Domino Innocentio Diuina Prouidentia Papa Decimo, & per Suam Sanctitatem eis remiſſis ad particularem nonnullorum S. R. E. Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium, ac Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Prælatorum nota dignorum Congregationem; Talis Congregatio viſis videndis, & conſideratis conſiderandis Decretum quoddam interpoſuit in inferius inſerendis litteris Apoſtolicis relatum, & enarratum, & eo in forma Epiſtolæ coram Nobis, & in actis infraſcripti noſtri Notarii deſuper, & ſub die decima ſeptima præteriti præſentato, & reſpectiuè exhibito, & producto ſub ipſa die præfatis RR. Patribus Societatis IESV requirentibus, & petentibus à Nobis obſeruationem dicti Decreti, ſeu Epiſtolæ, Monitorium pro illius obſeruatione ad Partes, ſcilicet ad ipſas Indias tranſmittendum conceſſimus, ad quod condignam volumus haberi relationem, & vlterius propoſitis in præfata Sacra Congregatione, tàm pro parte præfati Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi D. Epiſcopi,

quam pro parte eorumdem RR. Patrum Societatis Ieſu nonnullis dubijs, de quibus pariter infrà regiſtrandis litteris eadem Sacra Congregatio ſingulariter ſingulis reſpondit, illaque reſoluit, vt in eiſdem litteris. Et vltimo loco habito pro parte præfati D. Epiſcopi ad eumdem Sãctiſſimum recurſu, pro ſimilium decretorum confirmatione, emanarunt litteræ Apoſtolicæ in forma Breuis ſub anulo Piſcatoris deſuper expeditæ, & per Illuſtriſſimum, & Reuerendiſſimum D. Gualterium Gualterium, ſimilium litterarum Apoſtolicarum in forma Breuis Secretarium, vt apparet ſubſcriptæ, quarum duplicatum, quod per dictos Patres petitum fuit, Admodum R. P. Pirrhus Gherardus Procurator generalis totius Societatis Ieſu præ manibus habens nobis exhibuit, & præſentauit tenoris ſequentis videlicet &c. INNOCENTIVS Papa Decimus. Ad futuram rei memoriam. Alias à Nobis emanarunt litteræ in ſimili forma Breuis tenoris ſequentis, videlicet; Innocentius Papa Decimus. Ad futuram rei memoriam. Cum ſicut accepimus aliquæ fuerint ortæ differentiæ inter Ven. Fratrem Ioannem Epiſcopum Angelopolitanum, ſiuè Populi ſanctorum Angelorum in Indijs Occidentalibus ex vna; & Dilectos filios Clericos Regulares Societatis Ieſu partibus ex altera, de, & ſuper munere prædicationis Verbi Dei, tàm in proprijs eorumdem Clericorum Regularium petita ſolum Epiſcopi Benedictione, quam in alienis Eccleſijs, petita, & obtenta ab eodem Epiſcopo Diœceſano licentia exercendi, nec non ſuper Confeſſionibus Laicorum audiendis præuio examine, ſiuè approbatione eiuſdem Epiſcopi Diœceſani, quæ dicti Clerici Regulares in vim priuilegiorum prædictæ Societati Apoſtolica authoritate conceſſorum ſibi proprio iure, licere, prætendebant, & deſuper in partibus fuerit deuentum ad plures actus iudiciales, & pro parte Clericorum Regularium huiuſmodi ad electionem Conſeruatorum priuilegiorum huiuſmodi: Nobiſquè tam dicti Ioannis Epiſcopi, quam eorumdem Clericorum Regularium nomine, pro ſopiendis differentijs huiuſmodi, quædam dubia deciſionem differentiarum prædictarum, nec non Iuriſdictionem ordinariorum in exemptos, & ipſorum Clericorum Regularium exemptionem à iuriſdictione ordinarij concernentia fuerint propoſita, ad quæ ambæ partes reſponderi, & quid deſuper obſeruandum ſit auctoritate noſtra apoſtolica ſtatui, & ſtabiliri deſiderabant; Nos qui omnium fidelium, & præſertim Eccleſiaſticorum quieti libenter incumbimus differentias prædictas, totumque negotium particulari Congregationi aliquorum Veñ fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum examinan. commiſſimus, qui auditis ſæpius Procuratoribus prædicti Ioannis Epiſcopi, necnon Procuratore generali Societatis prædictæ negocio mature diſcuſſo omnibus dubijs, & petitionibus hinc inde propoſitis reſponderunt, prout ſequitur videlicet. Sacra Congregatio à Sanctiſsimo Domino Noſtro deputata ſuper controuerſijs vertentibus inter Epiſcopum Angelorum in Indijs occidentalibus, & Religioſos Societatis Ieſu ſæpius

auditis Procuratoribus ab eodem Epiſcopo ad Vrbem allegatis; nec non ipſius Societatis Procuratore generali, negocioque accurate diſcuſſo cenſuit prædictos Religioſos nequaquam poſſe in Ciuitate, & Diœceſi Angelopolitana perſonarum ſecularium confeſsiones audire ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, *nec verbum Dei prædicare in Eccleſijs ſui ordinis, non petita ipſius Benedictione, nec in alijs Eccleſijs ſine eius licentia, nec in Eccleſijs etiam ſui ordinis ipſo contradicente, & contrauenientes ab Epiſcopo tanquam Sedis Apoſtolicę Delegato coerceri, & puniri poſſe etiam cenſuris Eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis ſan. mem. Gregorij XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei prouidentia; Ac proinde memoratis Religioſis qui huiuſmodi approbationem, ac licentiam ſe obtinuiſſe non docuerint, potuiſſe Epiſcopum, ſeù eius generalem Vicarium præcipere ſub pæna excommunicationis latæ ſententiæ, vt à Confeſsionibus audiendis, & verbi Dei prædicatione abſtinerent, nec ob eam cauſam licuiſse dictis Religioſis quaſi à manifeſtis iniurijs, & violentijs eligere Conſeruatores, eoſque vt prædicitur electos, in Epiſcopum, eiuſque Vicarium generalem indebitè, ac nulliter excommunicationem fulminaſſe. Cæterum Sacra Congregatio ſerio in Domino hortatur, ac monet Epiſcopum, vt Chriſtianæ manſuetudinis memor erga Societatem Ieſu, quæ laudabili ſuo Inſtituto in Eccleſia Dei tam fructuoſe laborauit, ac ſine intermiſſione laborat paterno ſe gerat affectu, eamque in regimine Eccleſiæ ſuæ per vtilem Adiutricem agnoſcens benigne foueat, ac priſtinæ ſuæ beneuolentiæ reſtituat, quemadmodum S. Congregatio ipſum facturum confidit, ſibique certò pollicetur, cum eius zelum, pietatem, ac paſtoralem ſollicitudinem compertam habeat. Datum Romæ die xvj. Aprilis anno 1648. Et præmiſſorum occaſione pro parte prædicti Ioannis Epiſcopi; nec non Religioſorum Societatis Ieſu in eadem Congregatione propoſita fuerunt diuerſa dubia de mandato Sanctiſſimi reſoluenda, quæ quidem Sac. Congregatio ſæpius auditis, vt in præmiſſis ab eodem Epiſcopo ad Vrbem miſſis, nec non Procuratore Generali ipſius Societatis, negocioque maturè perpenſo, ad ſingula dubia ab vtraque parte propoſita, reſpondit, ordine quo ſequitur. Primo, An in caſu quo Epiſcopus præcipiat decreta aliqua Concilij Tridentini à Regularibus obſeruari, & executioni demandari Regulares quicumque etiam Societatis Ieſu ſub prætextu, quod huiuſmodi Pręcepta infringant ſua priuilegia poſſint eligere Cōſeruatores? Congregatio reſpondit *, ſi Epiſcopus præcipiat Regularibus etiam Societatis Ieſu, vt decreta aliqua Concilij Tridentini obſeruent, ac exequantur in illis caſibus, in quibus per ipſum Concilium, vel Conſtitutiones Apoſtolicas Regulares exempti ſubijciuntur iuriſdictioni, & correctioni Epiſcopi minime licere ipſis Regularibus ob eam cauſam Cōſeruatores eligere. II. An quando Ordinarius procedit iuris ordine ſeruato aduerſus Regulares prædictos in caſibus, in quibus per Concilium Tridentinum, vel Conſtitutiones Apoſtolicas, ipſi ſubijciuntur, poſſint Conſeruatores Iudices

 aſſi-

aſsignare? Reſpondit *, vt ad proximum non poſſe. III. An Regularibus etiam Societatis Ieſu aſſerentibus ſe habere priuilegia, quo minus obediant Epiſcopo in executione decretorum iuris communis, Concilij Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ordinarij debeant ipſis adhibere fidem, abſque exhibitione huiuſmodi priuilegiorum? Reſpondit, ordinarios non teneri huiuſmodi aſſertioni fidem adhibere abſque integrali priuilegiorum exhibitione. IV. An in caſu quo Regulares quicumque etiam Societatis Ieſu exhibeant aliqua priuilegia, & ordinarij iudicent ea non ſuffragari caſui, de quo agitur, & ad rem non facere, Regulares prædicti poſsint, & debeant prouocari ad Summum Pontificem; vel in partibus Indiarum remotiſſimis ad Metropolitanum, ſiuè ordinarium viciniorem, vel potius poſſint hoc caſu eligere Iudices Conſeruatores? Reſpondit*, ſi verba priuilegiorum ſint obſcura, & ambigua, non licere recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorem Epiſcopum, nec Conſeruatores eligere, ſed Summum Pontificem pro interpretatione eſſe adeundum. V. Vtrum Conſtitutio fel. rec. Gregorij XV. circa Conſeruatores Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentiſſimorum Sac. Congregationis Concilij Tridentini Interpretum deſuper editis æquè afficiat, & compræhendat Religioſos Societatis Ieſu, ac reliquos Regulares, ita vt omnia alia prædicta Societatis priuilegia fuerint reducta ad terminos dictæ Conſtitutionis, & ſic impoſterum debeant ab ijs, eligi Conſeruatores, iuxta formam, & tenorem prædictæ Conſtitutionis? Reſpondit *, huiuſmodi Conſtitutionem cum declarationibus, vt præfertur, æditis æquè afficere Religioſos Societatis Ieſu, atque aliorum ordinum, & Conſeruatores ad illius præſcriptum eſſe eligendos, non obſtantibus quibuſuis priuilegijs, quippè quæ omnia ſunt redacta ad terminos ipſius Conſtitutionis. VI. An Regulares prædicti grauati ære alieno, vel ad ratiocinia, vel Teſtamentorum exequutores poſſint conueniri coram ordinario, ſi Conſeruatores non nominauerint intra tempus habile ab Ordinario præſcriptum? Reſpondit *, Regulares in cauſis præfatis coram Ordinario loci eſſe conueniendos, ſi ad præſcriptum Conſtitutionis ſan. mem. Gregorij XV. Conſeruatores non elegerint, Ipſiuſque electionis documentum intra præfinitum tempus in actis Curiæ ipſius Ordinarij non exhibuerint, ac dimiſerint. VII. An dicti Regulares Conſeruatores ſiue ad Iura, ſiuè ad priuilegia tuenda aſſumentes teneantur ante exercitium commiſſionis præſtare cautionem coram Ordinario, ſiuè alio Iudice competenti de Iudicio ſiſti, & iudicatum ſoluendo, caſu quo in lite ſiue Cauſa ſuccubuerint? Reſpondit*, non teneri. VIII. An quando Epiſcopi, iura, vel decimas Cathedralium aduerſus Regulares prædictos dote ſua ſpoliantes Eccleſias coram Iudice competente tuentur, libroſque, memorialia, & allegationes producunt Ius Eccleſiarum Cathedralium exprimentes, & acquiſitiones Religioſorum, aliaque id generis adnumerantes, huiuſmodi ſcriptorum occaſione poſſint Regulares nominare Conſeruatores, prætendentes iniuriam ſibi inferri in

reſe.

referendo immoderatas acquiſitiones? Reſpondit *, ſi Epiſcopi pro tuendis Iuribus Cathedralium Eccleſiarum coram Iudice Competenti huiuſmodi ſcripta producant, & Regularium immoderatas acquiſitiones veraciter, & modeſtè referant, non licere Regularibus ob eam cauſam ad Conſeruatores recurrere. IX. Vtrum Regulares quicumque etiam Societatis Ieſu poſsint adminiſtrare Sacramentum pænitentiæ ſecularibus abſque licentia Epiſcopi diœceſani, etiam ſi in aliena diœceſi approbatus ſit? Reſpondit, Regulares etiam Societatis Ieſu in vna diœceſi ab Epiſcopo approbatos ad Confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, nequaquam poſſe in aliena diœceſi huiuſmodi Confeſſiones audire, ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani. X. An Epiſcopus contra dictos Regulares audientes in ſua diœceſi Confeſſiones ſecularium abſque ſua approbatione, vel Concionantes abſque licentia Epiſcopi intra, & extra proprias Eccleſias poſſit procedere, eos a talibus miniſterijs remouendo, ſiue præceptis, & alijs Iuris remedijs coercendo? Reſpondit *, eiſdem Regularibus, qui Confeſſiones perſonarum ſecularium audiunt ſine approbatiode Epiſcopi loci, vel prædicant, in Eccleſijs ſui Ordinis non petita illius benedictione, aut in alijs Eccleſijs abſque ipſius licentia, vel in Eccleſijs etiam ſui ordinis ipſo contradicente poſſe Epiſcopum in vim Conſtitutionis fel. rec. Gregorij XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei prouidentia, tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatum adminiſtrationem Sacramenti pænitentiæ, ac munus prædicationis interdicere, eoſque iuris remedijs coercere, & punire. XI. An quando Epiſcopo conſtat dictas licentias obtentas non fuiſſe, ipſe poſſit præcipere, vt donec licentiam intra præſcriptum tempus exhibeant à tali miniſterio abſtineant, & An requirendus ſit per Epiſcopum pro his exhibendis Prouincialis in alia diœceſi, vel longiſſimè exiſtens, vel ipſi Regulares Confeſſarij, vel eorum ſuperiores eiuſdem Diœceſis, in qua prædicta exercent? Reſpondit, poſſe Epiſcopum ſic præcipere, nec pro huiuſmodi licentijs quirendum eſſe Prouincialem, ſed ſatis eſſe ipſos Religioſos requirere, aut eorum ſuperiores in diœceſi Epiſcopi exiſtentes. XII. An ſi contingat, vt aliquis prædictorum Regularium inſurgat contra Epiſcopum in propria diœceſi, maledictis cum ſcripto, vel dicto, populum ſcandalizando, poſſit ab Epiſcopo puniri, & qua animaduerſione, & quid, ſi huiuſmodi delinquens tranſiuerit ad aliam diœceſim hoc caſu ſeruandum ſit? & qua pæna puniendus ſit Regularis, qui commorans in vna Diœceſi ſpargat famoſos libellos contra Ordinarium alterius diœceſis? Reſpondit *, ſi Regularis intra Clauſtra degens, extra ea, in caſibus in dubio expreſſis, ità notorie deliquerit, vt Populo ſcandalo ſit Epiſcopo inſtante teneri ſuperiorem Regularem infra tempus ab Epiſcopo præfigendum, ſeuerè illum punire, ac de punitione Epiſcopum certiorem facere, alioquin ſic delinquentem ab Epiſcopo puniri poſſe ad præſcriptum Concilij Tridentini cap. 14. ſeſſ. 25. de Regul. quod ſi delinquens ad aliam diœceſim migrauerit, ſeruandum eſſe quod præcipitur in Conſtitutione ſan. mem. Clementis

Octàui

Octaui incipien. ſuſcepti muneris ratio. XIII. An Conſeruatores nominati, & electi à Regularibus prædictis ante exercitium ſuæ Cōmiſſions teneantur electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario ſub pœna nullitatis actuum? Reſpondit, vtique teneri. XIV. An priuilegia, quæ ſunt contra iuriſdictionem Ordinarij, & quibus gaudent, & gaudere prætendunt Regulares prædicti debeant Epiſcopis notificari, ſiuè inſinuari? Reſpondit, Regulares teneri huiuſmodi priuilegia Epiſcopo exhibere, ſi eis vti voluerint. XV. An prædia ruſtica metallorum, fodinæ, ſacchari, opificinæ à Regularibus Societatis, vel alijs poſſeſſa, vel aliæ Domus ſæculares, in quibus, videlicet vnus, vel duo Regulares tantum commorantur, gaudeant priuilegio Collegiorum, ſeu Conuentuū? Reſpondit, non gaudere. XVI. Vtrum Regulares prædicti Apothecas quarumcumque mercium, macella, & ſimilia præſertim propè Collegia, ſiue Conuentus exercentes poſſint ab Ordinario ſub cenſuris inhiberi, ne huiuſmodi exerceant? Reſpondit*, non poſſe Epiſcopum hoc prohibere Regularibus exemptis, ſed ſi in præmiſſis ita notoriè delinquant extra clauſtra, vt Populo ſcandalo ſint, ſeruandum eſſe, quod dictum eſt ſupra in reſpōſione ad duodecimum. XVII. Vtrum Regulares, etiam Patres Ieſuitæ in ſuis prædijs, opificinis, alijſque ſuis Domibus ſæcularibus ſitis intra limites Parrochialium ad ſe non ſpectantium; poſſint adminiſtrare Sacramentum Baptiſmatis, ſolemnis Matrimonij, extremæ Vnctionis, & Euchariſtiæ in feſto Paſchatis famulis, mercenarijs Ruſticis, ſiue alijs id genus Hominibus ſecularibus abſque Ordinarij, vel Parochi licentia? Reſpondit, non poſſe. XVIII. Vtrum Patres Societatis in Ciuitate, & Diœceſi Angelorum poſſint conſecrare vaſa ſacra, altaria, & ſimilia, in quibus Vnctio requiritur? Reſpondit, itidem, non poſſe. Pro parte vero Religioſorum Societatis Ieſu propoſita fuerunt infraſcripta dubia. Primo; An, Epiſcopi in partibus Indiarum poſſint ex integro totum vnum Monaſterium, vel Collegium ab audiendis Confeſſionibus ſuſpendere? Reſpondit, Epiſcopos Indiarum poſſe quidem omnibus ſimul vnius Monaſterij, vel Collegij Confeſſarijs adimere facultatem audiendi Confeſſiones perſonarum ſecularium, etiam in conſulta Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium negotijs propoſita, cū decretum ab ea editum ſub die 20. Nouembris 1615. ex intentionis defectu, & conuenientia morali, non extendatur ad Regiones illas tàm longè ab Vrbe diſsitas*. Verum ab hac generali ſuſpenſione, quæ vix ſine ſcandalo, & animarum pernicie contingere poteſt, abſtinendum eſſe Epiſcopis, niſi grauiſſima ſubſiſtente cauſa ſuper quo Sac. Congregatio illorum conſcientias grauiter voluit eſſe oneratas. Secundo An Epiſcopus Regularem pro confeſſionibus ſemel approbatum ſine noua cauſa ſuſpendere poſſit ab ipſis confeſſionibus audiendis? Reſpondit*, Regulares alias liberè ab Epiſcopo præuio examine approbatos ad audiendas confeſſiones perſonarum ſecularium ab eodem Epiſcopo ſuſpendi non poſſe ſine noua cauſa, eaq. ad confeſſiones ipſas pertinente. Tertio An Bulla

Pij V.

Pij V. 34. in ordine tom. 2. Bullarij conceſſa inſtante, & ſupplicante Sereniſsimo Rege Catholico, non ad petitionem Regulariũ ſit reuocata in Bullis Summorum Pontificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur? Reſpondit *, agendum cum Sanctiſsimo, an velit declarare Bullam nõ eſſe reuocatam, illam tamen non ſuffragari, niſi in locis, vbi eſt defectus Parochorum. Quarto An Epiſcopus poſſit cum cenſuris procedere contra Regulares exemptos, ſi inobedientes fuerint in confeſſionibus audiendis, vel prædicatione verbi Dei, & hoc An vigore Concilij Tridentini, vel per quem Canonem? Reſpondit *, poſſe procedere non quidem in vim Concilij Tridentini, ſed in vim Conſtitutionis Gregorij XV. quæ incipit Inſcrutabili Dei prouidentia. Quinto An licentia audiendi confeſſiones, & prædicandi ab Epiſcopo per litteras miſſiuas; An ſolum per litteras patentes Cancellariæ concedi poſſit? Reſpondit *, poſſe concedi etiam per litteras miſſiuas, vel oretenus ſi ita Epiſcopo videbitur. Sexto An talis licentia oretenus ſine ſcriptis concedi poſſit? Reſpondit *, vt ad proximum. Septimo An facultas eligendi Conſeruatores conceſſa Societati à Gregorio XIII. ſuffragetur illis in locis, in quibus non adſunt Iudices ſynodales? Reſpondit *, vbi non adſunt Iudices ſynodales priuilegium Gregorij XIII. non ſuffragari, quo ad hoc, vt Societas non teneatur ex illis eligere Conſeruatores, dummodo tamen in reliquis ſeruetur forma Conſtitutionis Greg. XV. hac de re editæ. Octauo An Conſeruatores Societatis Vicarios generales Epiſcoporum auctoritate Apoſtolica per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas compellere poſſint virtute Bullæ Gregorij XIII. incipien. æquum reputamus. Dat. vltima Februarij 1573.? Reſpõdit *, poſſe à manifeſtis iniurijs, & violentijs eos compeſcere etiam cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis. Datum Romæ die 16. Aprilis 1648. Quapropter, vt præmiſſa firmius ſubſiſtant, & inuiolabiliter obſeruentur. Nobis pro parte Ioannis Epiſcopi huiuſmodi fuit humiliter ſupplicatum, vt illa auctoritate Apoſtolica confirmare de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur d. Ioannis Epiſcopi votis hac in re annuere, illumq. ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & eumdem Ioannem Epiſcopum à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes huiuſmodi ſupplicationibus inclinati præinſerta reſponſa, ſeu reſolutiones auctoritate prædicta tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus, & inuiolabiliter obſeruari mandamus, ſalua tamen ſemper in præmiſſis auctoritate dictæ Congregationis. Decernentes ſic, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, etiam Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos iudicari, ac diffiniri debere, ac irritum & inane ſi

ſecus

ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, prouincialibuſque & ſynodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpecialibus Cōſtitutionibus & ordinationibus, necnon Eccleſiæ Angelopolitanæ, ac Societatis prædictæ, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, & Societati, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac decretis irritantibus etiam motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſsè derogamus cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Maij 1648. Pontificatus noſtri anno quarto. Et ſubinde cum Clerici Regulares Societatis prædictæ prætendentes ex pluribus capitibus præinſertas noſtras litteras non eſſe iuſtificatas, nouam deſuper à Nobis audientiam obtinuiſſent. Nos negocium huiuſmodi particulari Congregationi nonnullorum Veñ fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum examinan. & definien. commiſimus, qui partibus etiam in contradictorio pluries auditis earumque oppoſitionibus maturè perpenſis, eaſdem præinſertas noſtras litteras eſſe iuſtificatas, ac proinde illarum executionem nullatenus eſſe impedien. aut retardandam decreuerunt. Noſque deinde decretum huiuſmodi, ac omnia, & ſingula in eo contenta Apoſtolica auctoritate confirmauimus. Poſtmodum vero petita etiam ab ipſis Clericis Regularibus dictę Societatis noua audientia ſuper eorum Conſeruatorum electione, & deputatione emanauit, itidem, à particulari Congregatione nonnullorum Veñ fratrum noſtrorum eiuſdem S.R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum d. Rom. Curiæ Prælatorum a nobis ſuper hoc ſpecialiter deputatorum Decretum tenoris ſequentis videlicet. Propoſito dubio in cauſa vertente inter Epiſcopum Angelopolitanum, & PP. Societatis Ieſu; An ex alijs cauſis, quam in breui expreſſis fuerit locus electioni Conſeruatorum. Congregatio particularis nonnullorum S.R. E. Cardinalium, & Rom. Curiæ Prælatorum à S.D.N. ſuper hoc ſpecialiter deputata repetito mandato*, vt pareatur Breui in eo, in quo non fuerit paritum*, cenſuit non fuiſſe locum electioni talium Conſeruatorum*, & in hac cauſa perpetuum ſilentium eſſe imponen.

2032

ponen.

ponen. prout præſenti decreto imponit * . Datum Romæ die 17. Decembris 1652. Cum autem ſicut eiuſdem Ioannis Epiſcopi nomine nobis nuper expoſitum fuit ipſe decretum præinſertum, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri ſummopere deſideret. Nos eiuſdem Ioannis Epiſcopi votis hac in re benignè annuere, ac illum ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus eius nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinſertum, ac omnia, & ſingula in eo contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſq. inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac illa inuiolabiliter obſeruari mandamus. Decernentes ſic, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis noſtris literis voluimus non obſtare; cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Anulo Piſcatoris die 27. Maij 1653. Pontificatus noſtri anno nono.

G. Gualterius.

Loco ✠ ſigilli.

Poſt quarum quidem litterarum Apoſtolicarum ſupra enunciata, & inſerta decreta confirmantiū exhibitionem, & productionem fuimus inſtanter, & debitè requiſiti pro parte præfatorum Clericorum Regularium Societatis Ieſu, & pro parte ſupradicti Admodum R. P. Pirrhi Gherardi Procuratoris generalis inhærentis, nedum ſupracitato decreto in forma Epiſtolæ emanato, & ſupradicto Illuſtriſſimo, & Reuerendiſſimo Domino Epiſcopo per quam ſupra Sacram Congregationem particularem reſpectiuè directæ verū etiam monitorio ſupra relato pro illius executione conceſſo, & expedito, & citrà illorum præiudicium, ſed illis in ſuo robore, & firmitate ſemper remanentibus, quatenus eis pro obſeruatione Decretorum dictæ Sacræ Congregationis deſuper interpoſitorum, & per ſuam Sanctitatem præinſertis litteris in forma Breuis confirmatorum ſcilicet illorum decretorum reſoluentium dubia pro parte præfatorum RR. Patrum Societatis IESV propoſita, & ſub ipſis litteris compræhenſorum, & reſpectiuè compræhenſa incipien. Primo An Epiſcopi in partibus Indiarum &c. & finien. Reſpondit poſſe à manifeſtis iniurijs, & moleſtijs, & violentijs eos compeſcere etiam cenſuris, & pœ-

nis

nis Eccleſiaſticis &c. ſpeciale monitorium ad partes tranſmittendum concedere dignaremur. Vnde Nos PROSPER CAFFARELLVS Iudex, & Auditor præfatus, & omnium, & quarumcunque Apoſtolicarum litterarum vniuerſalis, & merus exequtor attendentes poſtulationem huiuſmodi fore, & iuſtam rationique conſonam quodque iuſta petentibus non eſt denegandus aſſenſus. Vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis, & veſtrum cuilibet inſolidum committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ ſtricte, & expreſsè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatim viſis, ſeu receptis præſentibus, & poſtquam præſentium vigore pro parte ſupradictorum RR. Patrum fueritis requiſiti, ſeù alter veſtrum fuerit requiſitus, ex parte noſtra, Immò ver us Apoſtolica Authoritate præinſertas litteras Apoſtolicas in forma Breuis deſuper expeditas, omnibus, & quibuſcunque perſonis cuiuſuis ſint ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, & quacunque præfulgeant dignitate in executione præſentium nominandis, & cognominandis intimetis, inſinuetis, & notificetis, & ad illorum notitiam deducatis, prout Nos intimamus, inſinuamus, notificamus, ac ad illorum notitiam deducimus, & mandamus per præſentes, ne de præmiſſis ignorantiam aliquam præſumere, aut aliàs quomodolibet allegare valeant, & ad omnem alium meliorem finem, & effectum, & ſucceſſiuè omnes, & ſingulos in executione præſentium nominandos, & cognominandos moneatis, & requiratis prout Nos harum ſerie monemus, & requirimus, quatenus infra ſex dierum ſpatium, quorum duos pro primo, duos pro ſecundo, & reliquos duos dies pro tertio, vltimo, & peremptorio termino, ac monitione canonica aſſignamus, & vos aſſignetis eiſdem ſub quingentorum ducatorum auri in auro Reu. Cam. Apoſtolicæ applicandorum, & pro illis mandati executiui, Interdicti Eccleſiaſtici, ſuſpenſionis à diuinis, ac in Iuris ſubſidium, quatenus opus ſit, excommunicationis, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis debeant, & quilibet requiſitus debeat præinſertis litteris Apoſtolicis, continentibus reſolutionem factam per ſupradictam Sacram Congregationem dubiorum pro parte præfatorum RR. Patrum deſuper propoſito reſoluitur, ac etiam omnibus alijs dubijs reſolutis fauore, & ad beneficium dictorum RR. Patrum, & de quibus in ipſo Breui, paruiſſe, obediuiſſe, & obtemperaſſe, illamque, & illa dubia executioni demandaſſe, demandarique feciſſe, quodque alij pareant, & obediant, & exponentes beneficijs, gratijs, fauoribus prærogatiuis, & priuilegijs eiſdem Patribus per ſupradictas litteras conceſſis, & elargitis potiantur, & gaudeant, & contra illarum formam non moleſtentur quouis prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore curaſſe, permiſiſſe, & mandaſſe, & ſic ab omnibus, & quibuſcunque iactationibus, perturbationibus, moleſtationibus, & impedimentis exponentibus contra formam, & tenorem præinſertarum litterarũ Apoſtolicarum quoquo modo, ac quauis de cauſa illatis, factis, datis, & præſtitis inferrique &c. comminatis, ac ab inferendis in futurum, ceſſaſſe, deſtitiſſe, nullumque damnum, ſiuè moleſtiam, quamuis minimam eis dediſſe, nec intuliſſe,

 tuliſſe,

tuliſſe, dictamque reſolutionem, & ſic litteras Apoſtolicas tam coniunctim quam diuiſim, & inſolidum, ac aliàs omni alio meliori modo &c. eſſe exequendas, & debitæ executioni demandandas per Nos declarari, & quamcunque ſententiam, ſiuè quaſcunque ſententias, & in vim illius ſiuè illarum mandatum ſiue mandata de parendo executiuum, ſiuè executiua, & alia quæcunque deſuper neceſſaria, & opportuna in fauorem præfatorũ RR. Patrum Societatis IESV ferri, & promulgari, & reſpectiuè decerni, & relaxari, aliaque fieri, dici, & exerceri, ac præfatis RR. exponentibus, qui omnem actionem ſibi quomodolibet competentem deducunt, ius, & iuſtitiam non ſolum præmiſſo, ſed & omni alio meliori modo &c. miniſtrari vidiſſe, & audiuiſſe expenſas, damna, & Intereſſe paſſa, & patienda per Nos, quatenus opus ſit liquidando ſupradictis RR. Exponentibus refeciſſe, & præſentibus noſtris monitorialibus, immò verius Apoſtolicis litteris in omnibus, & per omnia paruiſſe, & obediuiſſe, omne Ius &c. omni meliori modo &c. deducendo &c. Nobile officium Iudicis, & beneficium Iuris implorando, & inuocando, & inſuper modo, & forma prædictis inhibeatis, & inhibendo expræſſe præcipiatis, & mandetis, prout Nos harum ſerie inhibemus, præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Iudicibus de partibus, Commiſſarijs quibuſcunque, & quacunque authoritate, ac facultate fungentibus, & functuris, cæteriſque alijs perſonis, cuiuſuis ſint ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, ac conditionis exiſtant, cæteriſque Iuſtitiæ Miniſtris, omnibuſque alijs in executione præſentium nominandis, & cognominandis, ne ſub eiſdem ſententijs, cenſuris, & pœnis, præſentibus viſis aut alias quomodolibet receptis audeant, ſeù præſumant aut eorum aliquis audeat, ſeu præſumat aliquid in partibus attentare ſeu innouare per ſeſe, vel alium, ſeu alios quouis prætextu, quauiſue de cauſa, ingenio, vel quæſito colore contra formam, & tenorem præinſertarum litterarmm, nec ipſos RR. Patres exponentes, quoquo modo moleſtare, vexare, perturbare, ſeù impedire, nec aliquid aliud peragere, quod ipſarum litterarum Apoſtolicarum ſpretum vilipendium, aut contemptum, quomodocunque, aut qualitercunque ſapiat. Quod ſi ſecus factum fuerit, vltrà prędictarum pœnarum incurſum, id totum reuocari, & in priſtinum Statum reduci curabimus Iuſtitia mediante. Alioquin pręnominati, ſic moniti, ſi in pręmiſſis ſe ſe fore grauatos ſenſerint modo, & forma prędictis peremptoriè citetis, prout Nos harum ſerie citamus eoſdem, quatenus infra terminum ſeptem menſium ab executione preſentium in partibus facien. computan. compareant Romę Iudicialiter coram Nobis, vel infraſcripto R. P. D. noſtro Locumtenente per ſeſe, vel eorum Procuratores ſuos idoneos, cauſam eorum grauaminis allegaturi, aliaque dicturi, facturi, & oſtenſuri, iuſtitiamque prout ordo dictauerit rationis aſſecuturi, certificantes eoſdem nihilominus ſic monitos, & citatos, quod ſiuè in dicto citationis termino, vt pręmiſſum eſt comparuerint ſiue non. Nos nihilominus ad huiuſmodi Cauſæ expeditionem, & deciſionem, nec non ad omnes, & ſingu-

los terminos ſubſtantiales vſque ad ſententiam diffinitiuam incluſiue etiam, lite non conteſtata procedemus, ſiue infraſcriptus R. P. D. Locumtenens noſter procedet Iuſtitia mediante. Abſolutionem verò omnium, & ſingulorum præmiſſorum Nobis, vel ſuperiori noſtro tantummodo reſeruamus. In quorum prædictorum omniū fidem has præſentes fieri, ac per infraſcriptum Curiæ noſtræ Notarium ſubſcribi, ſigilloque noſtro, quo in talibus vtimur iuſſimus, atque fecimus impræſſione muniri. Datum Romæ ex ædibus noſtris Anno Domini milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio Indictione ſexta Die vero nona menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini INNOCENTII Diuina prouidentia Papæ Decimi, Anno eius Decimo &c. Pręmiſſæ litteræ Apoſtolicæ cum ſuo originali reuiſę concordant Ioachimus Valtrinus Officialis Deputatus &c.

Hi. Datarius.

Marcellus Melchiorius Locumtenens.

Loco † Sigilli.

Cæſar Columna Curia Cauſarum Cam. Apoſt. Not.

Loco † Sigilli.

Monitorium ſuper obſeruatione litterarum Apoſtolicarum in forma Breuis *expeditarum &c. Columna Not.* 28. *Nouembris* 1653.

Reſolutiones ad fauorem Patrum Societatis IESV Prouinciæ Mexicanæ, Ex Breui ſupra poſito deductæ in locis Aſteriſco notatis, & in Congregatione habita die 16. Aprilis 1648. obtentæ.

1 NOn indigere Patres Societatis approbatione, præuioque examine Epiſcopi, ſed Benedictione ad Concionandum in proprijs Eccleſijs. Oppoſitum voluit D. Epiſcopus, vt apparet ex 1. proceſſu eiuſdem fol. 2. pag. 1. & fol. 30. pag. 1. Et proceſſu 5. etiam eiuſdem D. Epiſcopi fol. 28. pag. 1. & 2. & fol. 31. pag. 1 & 2.

2 Non indigere Patres Societatis licentia, ſed benedictione Epiſcopi ad Concionandum in proprijs Eccleſijs. Oppoſitum poſtulauit D. Epiſcopus. Vt in proceſſu 1. fol. 30. pag. 2. Et in proceſſu 5. fol. 20. pag. 1. & 2. & fol. 31. pag. 2.

3 Non

3 Non poteſt Epiſcopus Patres Societatis Ieſu liberè àb ipſo approba-
tos ſuſpendere ſine noua cauſa, eaque ad Confeſſiones pertinente.
Contrarium autem fecit D.Epiſcopus. Vt in proceſſu 1.fol. 34.proceſſ.3.
à fol.150.vſque ad fol.152: Et proceſſu 4 fol. 5.pag.2. & fol.6. pag. 1. &
proceſſu 2.fol.54 pag.1.& fol.59. pag.1. & proceſſu 4. fol. 1. pag. 2. &
proceſſu 5.fol.42. pag. 2. vbi reperitur ſuſpenſio approbatorum ab ipſo-
met D.Epiſcopo.

4 Abſtinendum eſſe D.Epiſcopis à Generali vnius Collegij, vel Con-
uentus Confeſſariorum ſuſpenſione, quia vix, ſine ſcandalo, & anima-
rum pernicie contingere poteſt, niſi grauiſſima ſubſiſtente cauſa, & ſuper
hoc Sacra Congregatio conſcientias eorum grauiter voluit eſſe onera-
tas. D.autem Epiſcopus omnes Confeſſarios trium Collegiorum ſuſpen-
dit, vt patet ex proceſſu 1.fol. 1. ex prætextu quod licentiæ aliquorum
Patrum non inueniebantur regiſtratæ in libris Cancellariæ Epiſcopalis.

5 Poteſt Epiſcopus concedere licentiam audiendi confeſſiones, & præ-
dicandi per litteras miſſiuas, & non ſolum per litteras patentes Cancel-
lariæ. Et hoc pacto habuerunt aliqui Patres Societatis a D. Epiſcopo
licentiam ad confeſſiones, & prædicationem, vt in proceſſu fabricato à
Conſeruatoribus fol.24. vſque ad 31. & fol. 42. & 44. pag. 2. & ex pro-
ceſſu 3. D. Epiſcopi à fol. 150. vſque ad fol.152.& ex proceſſu 2.fol.54.
pag.1. & fol. 59.pag.2. & ex proceſſu 5.fol.42.pag.2.

6 Poſſe Epiſcopum concedere licentiam prædicandi,& confeſſiones au-
diendi oretenus, ſine ſcriptis. Sicque illam receperunt à D.Epiſcopo
aliqui Patres Societatis. vt habetur in proceſſu Conſeruatorum fol. 24.
pag.2.vſque ad fol.31. & in proceſſu 2.eiuſdem D.Epiſcopi fol. 54. pag.1.
& fol. 59. pag.2. & proceſſu 5.fol.42.pag.2.

7 Quando verba priuilegiorum ſunt obſcura recurrendum eſſe pro illo-
rum interpretationem ad Summum Pontificem. At D.Epiſcopus hanc
facultatem contra Patres exercuit, vt in proceſſu 1. fol. 175. vſque ad
fol.233. pag.1. & in proceſſu 5.fol.29 pag.1. vſque ad fol.30 pag.2.

8 Non tenentur Patres Societatis aſſumentes Conſeruatores præſtare
cautionem coram Ordinario, ſiue alio Iudice competente de iudicio ſiſti,
& iudicatum ſoluendo, caſu, quo in lite, ſiue cauſa ſuccubuerint. Cu-
ius oppoſitum prætendebat D Epiſcopus. proceſſu 1.

9 Poſſunt Patres Societatis ad Conſeruatores recurrere quando Epiſco-
pi, iura vel decimas Cathedralium tuentur, ſpargendo libros, & memo-
rialia, in quibus acquiſitiones Religioſorum non veraciter, & modeſtè
referuntur. Prout in libro allegationum pro decimis referuntur.

10 Vbi non ſunt Iudices Synodales, vt in partibus Indiarum, ſuffragatur
Bulla Gregorij XIII. conceſſa Societati quoad hoc, dum modo in alijs
ſeruetur Conſtitutio Gregorij XV. D. autem Epiſcopus oppoſitum
prætendit. proceſſu 1. a fol.175. pag.1. vſque ad fol.233. pag.2.

11 Conſeruatores nominati à Patribus Societatis poſſe Vicarios Generales Epiſcoporum à manifeſtis iniurijs, & violentijs compeſcere etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, virtute Bullæ Gregorij XIII. incipien. Aequum reputamus, dat. vltima Februarij 1573. Et hoc nolebat D. Epiſcopus. proceſſu 1. ferè per totum.

12 Solum prohibetur Regularibus, etiam Societatis Ieſu eligere Conſeruatores, quando Epiſcopus præcipit obſeruantiam alicuius Decreti Concilij in caſibus, in quibus per ipſum Concilium, aut Conſtitutiones Apoſtolicas ſubijciuntur iuriſdictioni, & correctioni Epiſcoporum: non autem in caſibus, in quibus non ſubijciuntur. Et hoc eſt contra prætenſionem D. Epiſcopi expreſſam in 1.2.3.4. & 5. proceſſu eiuſdem Domini Epiſcopi.

13 Licèt non poſſint Regulares præfati eligere Conſeruatores, quando Epiſcopus procedit iuris ordine ſeruato in caſibus, in quibus per Concilium Tridentinum, vel Conſtitutiones Apoſtolicas ipſi Epiſcopo ſubijciuntur, poſſunt autem ad Conſeruatores recurrere Epiſcopo procedente iuris ordine non ſeruato. Oppoſitum exequutus eſt D. Epiſcopus, vt conſtat ex primo proceſſu fol. 120. Et ex facto concordato inferius regiſtrando.

14 Epiſcopus tenetur procedere contra Regulares commorantes in ſua Diœceſi, vel ad aliam Diœceſim tranſeuntes ad præſcriptum Concilij Tridentini cap. 14. ſeſſ. 25. de Regular. & Conſtit. 8. Clementis VIII. incipien. Suſcepti muneris ratio &c. Oppoſitum tamen apparet feciſſe Epiſcopum ex 1. proceſſu, & præſertim ex toto 2. proceſſu: Et ex proceſſu Conſeruatorum fol. 218. vſque ad fol. 219.

15 Epiſcopus non poteſt procedere contra Regulares exemptos cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, etiam ſi ſint inobedientes, in confeſſionibus audiendis, vel prædicatione verbi Dei vigore Concilii Tridentini. Proceſſit tamen D. Epiſcopus in toto 1. proceſſu.

16 Bulla Pij V. 34. in ordine tom. 2. Bullarii ſuffragatur Regularibus in locis, in quibus eſt defectus Parochorum. Quod reperitur negatum à D. Epiſcopo in 1. proceſſu.

17 Non poſſe Epiſcopum prohibere Patribus Societatis, quod habeant apothecas quarumcunque mercium, macella, & ſimilia, prope Collegia, ſiuè Conuentus, neque ad cenſuras procedere, quamuis illa exercerent. Et hoc impoſitum fuit Patribus in libello allegationum pro Decimis.

18 Conſtitutionem Gregorij XV. circa Conſeruatores Regularium publicatam anno 1621. Cum declarationibus Eminentiſs. Cardin. Sac. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum deſuper editis æque afficere Religioſos Societatis Ieſu, ac reliquos Regulares. D. autem Epiſcopus vtebatur Conſtitutione ſine declarationibus fauorabilibus PP. Societatis, vt in toto proceſſu 1. & aliis ab ipſo fabricatis apparet &c.

Reſo-

Reſolutio Sacræ Congregationis data die 4. Februarij 1652. in 2. ſeſsione habita.

PRocurator Mexicanæ Prouinciæ Societatis Ieſu obtenta à Sanctiſs. D. N. noua audientia Procuratorem D. Epiſcopi citauit ad nouam inſtantiam; Et in contradictorijs habitis coram Eminentiſſimo, ac Reuerendiſſimo D. Cardinali Spada conceptum, & receptum fuit à Partibus Dubium tenoris ſequentis. *An Breue iuſtificetur, quoad primam partem, & in quo?*

Et ſuper dubio firmato ſcripſit Procurator Prouinciæ Mexicanæ impugnans tantummodò narratiuam facti contentam in prima parte Breuis tanquam falſam; Reſolutiones autem eiuſdem Breuis abſtrahentes à facto exaduerſo ſuppoſito ſemper tanquam iuſtiſſimas fuit amplexatus, vt apparet ex ſcripturis impreſſis in Typographia R. Cam. Apoſt. Superiorum permiſſu ann. 1652. quas non damus in præſentiarum, quia ex facto concordato ex commiſſione Sacræ Congregationis inferiùs producto, veritas huius aſſertionis manifeſtè firmatur &c.

Nihilominùs placuit Sacræ Congregationi ſtare decretis ſemel publicatis, & in 2. ſeſſ. concepit Decretum, ſequentis tenoris. *Cenſuit ſupradictum Breue eſſe iuſtificatum; Videatur tamen an ex alijs cauſis quam in Breui expreſſis fuerit locus electioni Conſeruatorum?*

Procuratori autem D. Epiſcopi, petenti à Sacra Congregatione decretum conceptum, denegatum fuit, donec Conſeruatorum electionis articulus definiretur in 3. ſeſſione iam indicta, & proximè habenda.

Ipſe tamen recurſum habuit ad Sanctiſſimum D. N. pro impetrando Decreto, allegans in Memoriali oblato Patres Breui ſibi notificato nunquam paruiſſe, milliesque coram Sacra Congregatione inculcauit exequutionem litterarum Apoſtolicarum eſſe à Ieſuitis retardatam. Ex mandatoque Sanctiſſimi obtinuit præfati decreti expeditionem.

Quod an fuerit contrarium prætenſioni Patrum Societatis conantium ſolùm demonſtrare narratiuam facti, non iuſtificari, iudicet cordatus quiſque?

Reſolutiones fauorabiles Patribus Societatis obtentæ in 3. ſeſs. die 17. Septembris 1652.

EMinentiſſimus, ac Reuerendiſſimus D. Cardinalis Spada communicauit Partibus dubium diſputandum propria manu ſubſcriptum, quod ſic ſe habet. *In cauſa Angelopolitana diſputabitur Dubium: An ex alijs cauſis, quàm in Breui expreſſis fuerit locus electioni Conſeruatorum?* B. Card. Spada.

Et recepto dubio, factum fuit contradictorium prout ſequitur. *Die 13. Se-*

ptembris 1653. factum eſt contradictorium coram Eminentiſsimo D. Cardinali Spada, in quo pro parte Illuſtriſſimi D. Epiſcopi Angelopolitani interuenit D. Ioannes Maganus cum ſuo Aduocato D. Theodoro Amayden, & Pater Laurentius Aluarado cum ſuis pro Prouincia Mexicana Societatis Ieſu, & concordarunt, quod ſcribatur praeciſè ſuper cauſis eligendi Conſeruatores in genere, præter expreſſas in Breui, abſque eo quod ſcribatur ſuper validitate electionis Conſeruatorum in ſpecie; quia hæc ſpectat ad aliam inſpectionem, quæ non continetur in Dubio propoſito. Cui contradictorio omnes Partes ſubſcripſere. Datum vt ſupra.

Poſt hæc Procurator D. Epiſcopi, & D. Theodorus Amayden exaduerſo Aduocatus, omnibus aduerſus Societatem loquti linguis, quinque proceſſus à D. Epiſcopo abſque ſcientia, & citatione Patrum, & cum partialibus, ac familiaribus teſtibus fabricatos, quatuor libros in omni chartarum genere impreſſos, duas longiſſimas epiſtolas, aliaque plura memorialia, & inſtrumenta produxerunt contra Mexicanam Prouinciam, quæ in actis Maximi Rigæ regiſtrata ſeruantur. Ex quibus ad ſatietatem allegarunt Patres Societatis non paruiſſe Breui, nec voluiſſe parere; proindèque ad paritionem obligandos, iuxtà decretum Sacræ Congregationis ſupra ante inſertum, datum in 2. ſeſs. die 17. Decembris 1652. Et vlterius, alia infinita prorſus extrà Dubium congeſſerunt, quæ ex ſcripturis communicatis apparent.

E contra Procurator Prouinciæ Mexicanæ Societatis. In primis demonſtrauit Patres ab anno 1648. paruiſſe Breui Sanctiſſimi, quod confirmauit ex 5. D. Epiſcopi proceſſu, ex quo extraxit Edictum factum, & publicatum ab ipſo Epiſcopo in Ciuitate Angelopolitana, quod ſic ſe habet,

Demonſtratur Patres Societatis Ieſu in Prouincia Mexicana obſeruaſse Breue Sanctiſsimi D. N. Innocentij Decimi.

In 5. proceſſu D. Epiſcopi Angelopolitani à fol. 54. vſque ad fol. 58. reperitur ædictum generale publicatum ex mandato eiuſdem Epiſcopi, cuius copia eſt tenoris ſequentis.

NOs D. Ioannes de Palafox, & Mendoza Epiſcopus Ciuitatis Angelorum &c. Cum dediſſemus indiuidualem notitiam præfatæ reſolutionis, & Breuis Sanctiſs. D. N. Innocentij X. prædictis Religioſis Societatis Ieſu. Reſultauit, quod præfati Reguiares exhibuerint, & præſentauerint licentias quas habebant aliorum Epiſcoporum extra noſtram Diœceſim ad prædicandum, & confeſſiones audiendum, & aliquas noſtras, noſtrorumque

 rumque

rumque anteceſſorum die 23. menſis Octobris huius præſentis anni per manus Patrum Didaci de Monrroy, Ioannis de Figueroa, & Petri de Valentia Rectorum Collegiorũ huius Ciuitatis, & à nobis petiuerunt, quod concederemus ſibi licentias, quas non habebant, & quod confirmaremus licentias datas, & alias à nobis conceſſas. Noſque præfatis Religioſis conceſſimus licentias qualiter poſtularunt, ex quo ceſſarunt effectus primi Edicti publicati die 8. Menſis Martij de anno 1647. mediante quo prohibuimus omnibus fidelibus, quod ſua peccata aperirent prædictis Religioſis &c. Notumque facimus præfatos Religioſos noſtras licentias habere, ob idque poſſe prædicare Verbum Dei, & confeſſiones audire; liberumque eſſe quibuſcumque fidelibus illis confiteri, eorumque conciones audire &c. Datum in Ciuitate Angelorum die 8. menſis Decembris anni 1648. Ioannes Epiſcopus Ciuitatis Angelorum. De mandato D. mei Epiſcopi. Lucas de Perea Notarius.

Si igitur Patres Societatis ſtatim ac habuerunt notitiam Breuis, & reſolutionis Sanctiſs. ſe coram Epiſcopo præſentarunt, petiueruntque licentias ad prædicandum, & confeſſiones ſæcularium audiendas, manifeſtum eſt Breui Sanctiſſimi obtemperaſſe, Vnde quod a parte aduerſa ex oppoſito euulgatum eſt apparet manifeſta calumnia.

Secundo, in facto propoſuit nouem grauamina, quæ probauit in Summ. ex ipſis proceſſibus D. Epiſcopi, & conuicit licuiſſe Patribus Societatis eligere Conſeruatores in genere, de quibus in dubio propoſito erat ſermo.

Tertio, ſatisfecit calumniis proceſſuum, librorum, litterarum, memorialiũ, & aliorum libellorum ab Aduerſario productorum; Enixèque deprecatus fuit à Sacra Congregatione, quod dignaretur perpetui ſilentij habenis Aduerſariorum licentiam refrenare; pro cuius aſſerti veritate ipſam Sac. Congregationem Teſtem omni exceptione maiorem, iterum appellat.

Sacra igitur Congregatio die 17. Decembris 1652. cognoſcens ex edicto Epiſcopi Patres Societatis exequutionem Breuis nunquam retardaſſe, ſed ſtatim ac ad illorum peruenit notitiam obtemperaſſe. Et recognoſcens ex facto, & ſummario ſufficientiſſimè probata grauamina; ob quæ ad Conſeruatorũ electionem deuenerunt. Denique approbans tanquam iuſtiſſimam. Silentij perpetui imponendi ſupplicationem factam à Patribus Societatis publicauit Decretum tenoris ſequentis.

Propoſito Dubio in cauſa vertente inter Epiſcopum Angelopolitanum, & Patres Societatis Ieſu, An ex aliis cauſis, quàm in Breui expreſſis fuerit locus Electioni Conſeruatorum? Congregatio particularis nonnullorum S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum à S. D. N. ſuper hoc ſpecialiter deputata, repetito mandato, vt pareatur Breui, in eo, in quo non fuerit paritum, cenſuit non fuiſſe locum electioni talium Conſeruatorum, & in hac cauſa perpetuum ſilentium eſſe imponendum, prout præſenti Decreto imponit. Datum Romæ die 17. Decembris 1652.

Et eadem die, ac in eadem ſeſſione ſimul præcepit eadem Sacra Congregatio Procuratori D. Epiſcopi, vt cenſuras, in quas prætendebat Patres Societatis incidiſſe, iuſtificaret coram Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſſimo D. P. Paulucio, vt conſtat ex commiſſione mox ſubijcienda.

Et quamuis præfatum Decretum primo aſpectu contrarium videatur. Ex facti tamen præſuppoſiti narratione facta apparet ad fauorem Societatis fuiſſe conceptum, ſingula breuitèr explicantur, & probantur.

Præceperat Sacra Congregatio decreto expedito 2. ſeſs. habita die 4. Februarij 1652. exequtionem Breuis nõ eſſe retardandã in quo ex relatione ſibi facta ex aduerſo ſuppoſuit PP. Societatis non dũ obtemperaſſe Breui, proindeque eis, tamquam inobedientibus paritionem, & obedientiam iuſſit; Cum autem in hac 3. ſeſs. eadem S. Congregatio ex edicto D. Epiſcopi paulò ante ſuperiùs regiſtrato cognouit PP. obediuiſſe, vt eos ab iſta inobedientiæ calumnia liberet illud mandatum abſolutum prioris decreti de parendo Breui reformauit per 1. clauſulam conditionatam præſentis decreti, videlicet; *pareatur Breui in eo in quo non fuerit paritum:* Et quia in hac clauſula manifeſtè ſupponit eadem Sacra Congregatio, imo & declarat PP. iam fuiſſe obedientes, nihilque in Breui poſſit aſſignari, cui paritum non ſit; Reſolutio contenta in 1. clauſula Decreti fauorabilis eſt Patribus Societatis.

Tranſeo ad 2. Cum propoſitum fuiſſet in hac 3. ſeſs. dubium, *An ex aliis cauſis quam in breui expreſſis fuerit locus electioni Conſeruatorum?* Sacra Congregatio reſpondit in 2. clauſula præſentis decreti *non fuiſſe locum electioni talium Conſeruatorum?* per quam cum non excludatur, nec imimprobetur electio Conſeruatorum in genere de qua dubium propoſitum loquebatur, ſed ſolum excludantur tales Conſeruatores in ſpecie, quia vnus eorum non erat in Dignitate conſtitutus, proindeque carebat qualitate requiſita ex Conſtit. Greg. XV. ideo præfata clauſula æquiualet huic, *fuiſſe quidem locum electioni Conſeruatorum, ſed non talium.* Si enim Sacra Congregatio vellet reprobare electionem quorumcumque Conſeruatorum, reſponderet abſolutè, & nulla appoſita limitatione non fuiſſe locum electioni Conſeruatorum. Vidit ſanè a Patribus Societatis producta motiua ſufficientiſſima ad eligendos Conſeruatores, & ſimul in vno ex Conſeruatoribus de facto electis inuenit defectum cuiuſdam qualitatis requiſitæ, Vt ergo dubio reſponderet ad fauorem PP. & etiam notaret defectum repertum in tali Conſeruatore vſa fuit Sacra Congregatio illa clauſula 2. vtrumque continente, videlicet, *non fuiſſe locum electioni talium Conſeruatorum?* quæ habet hunc ſenſum *fuiſſe locum electioni Conſeruatorum, ſed non talium.*

Tandem quia Procurator D. Epiſcopi nunquam poſtulauit à Sacra Congregatione, quod ſilentium imponeret; & quia conſtat impoſitum fuiſſe ad inſtantiam Procuratoris Prouinciæ Mexicanæ ob motiua ſupra enumera-

mera-

merata, apparet, quod tertia clauſula Decreti, nempe, *Et in hac cauſa perpetuum ſilentium eſſe imponendum, prout præſenti decreto imponit*. Fuerit ad fauorem Patrum Societatis.

Commiſsio Sacræ Congregationis conceſſa Illuſtriſsimo, & Reuerendiſsimo D.P. Franciſco Pauluccio, pro iuſtificandis cenſuris prætenſis à D. Epiſcopo, & factum concordatum ad fauorem Societatis.

Da Monſig. Albritio ſi hebbe il ſeguente Decreto.

IN Congregatione ſpecialiter deputata à Sanctiſſimo D.N. ſuper negotiis inter Epiſcopum Angelopolitanum, & Patres Societatis habita die 17. Decembris 1652. fuit commiſſum R.P.D. Paulutio, vt videret an, & qui ex illis Patribus inciderint in excommunicationem. M. Albritius Secr.

In eſſecutione riſpetto alle ſcommuniche, che ſi pretende incorſe da Padri della Compagnia ſi è cauato concordemente da tutti li ſei Proceſſi il contenuto nell'anneſſa ſcrittura ſottoſcritta dalle parti, quali ſi degnaranno l'EE.VV. conſiderare, accio con la ſomma loro prudenza ſi poſſa pigliare la finale reſolutione.

Factum concordatum die 6. Martij 1647.

1 FVit factum præceptum P. Didacum de Motroi Rectori Spiritus Sancti, & P. Ioanni Rectori Collegij S. Idelfonſi, ne prædicarent, & Confeſſiones audirent abſque exhibitione licentiarum, cum prefixione termini, ſed abſque comminatione cenſurarum, cui præcepto vterque reſpondit audiui.

2 Iidem Patres comparuerunt intra terminum, & reſponderunt habere priuilegia audiendi confeſſiones, & prædicandi abſque eo quod teneantur illa exhibere, idque conſtat ex aſſertione Prouiſoris.

3 Patri Bartholomeo Sanches Cócionaturo fuit inſinuatum de ordinatione Epiſcopi quod exhiberet licentiam concionandi, qui reſpondit habere licentiam ſed nolle exhibere Sacerdoti inſinuanti, nec Epiſcopo, & quod adiret P. Rectorem, de hoc atteſtantur duo Teſtes Sacerdotes, qui adierunt d. Rectorem, & ipſe reſpondit habere licentiam, ſed præſentare nolle, ne præiudicetur priuilegijs Societatis.

4 Die ſeptima Martij 1647. P. Aloyſius de Gaſpi, & P. Petrus de Valentia adierunt Epiſcopum rogando pro ſuſpenſione dicti præcepti, & vt permitteret d. P. de Gaſpi prædicare in propria Eccleſia, quod Epiſcopus denegauit, dicens quod exhiberet licentiam concionandi, & audiendi

con-

confeſſiones ad præſcriptum S Concilij. De hoc atteſtantur tres Teſtes familiares Epiſcopi.

5 Die 8. eiuſdem Notarius Epiſcopi hora decima cum dimidia adiuit vt alloqueretur cum P Rectore, ſed dum vocatus fuit ad alloquendum eodem tempore fuit habita prædicatio in Eccleſia à dicto P. de Galpi.

6 Eadem die idem Notarius perſonaliter intimauit Decretum Prouiſoris Epiſcopalis ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ eiſdem duobus PP. Rectoribus, qui reſponderunt munus exhibendi huiuſmodi licentias ſpectare ad Prouincialem petendo terminum ad illum certiorandum, qui fuit præfixus viginti dierum die 8. Martij 1647.

7 Eadem die 8. Idem Prouiſor mandauit fieri Intimationem eiſdem Rectoribus tertij Edicti ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, & cum comminatione affigendi Cedulones, qui auſi fuiſſent prædicare, & confeſſiones audire, abſque præuia licentia, & illius exhibitione quod Edictũ eadem die fuit per Notarium perſonaliter intimatum eiſdem Rectoribus.

8 Eadem die fuit factum Edictum Generale, & præceptum omnibus, vt in pag. 31. proc. primi.

9 Poſt diſceſſum Epiſcopi à Ciuitate ſcilicet a die 16. Iunij 1647. Patres Societatis prædicarunt, & audierunt Confeſſiones de licentia Capituli ſupponendo Sedem Epiſcopalem vacare.

10 Die 4. Iulij 1647. Capitulum ob abſentiam Epiſcopi renunciante D. Alonſio Gubernatore Epiſcopatus, per Epiſcopum conſtituto aſſumpſit in ſe regimen.

11 Die 30. Iunij eiuſdem Nicolaus Gomez tertius Prouiſor ab eodem Epiſcopo deputatus fuit declaratus excommunicatus.

12 Quatuor Teſtes examinati proceſſu primo pag. 301. & 313. deponunt, vt ſequitur.

Por lo qual ſabe eſte Teſtigo por hauerlo viſto, que ſin embargo de que los dichos religioſos de la Compañia en la quareſma de eſte preſente año ceſaron en la adminiſtracion eſpiritual de predicar y confeſſar &c.

13 Die 20. Martij eiuſdem fuit facta electio Conſeruatorũ per Patres Societatis qui die 26. eiuſdem fecerunt Edictum Patres eſſe reſtituendos ad vſum, & poſſeſſionem prædicandi, & confeſſiones audiendi, vt ſequitur.

Debian de mandar, y mandaron que ante todas coſas la dicha Religion y ſus Religioſos ſean reſtituidos en la poſeſion, vſo y coſtumbre, en que han eſtado y eſtan, y en particular los de los Collegios de la dicha Cuidad de los Angelos de confeſar y prædicar publicamente en la dicha Cuidad, y fuera de ella en las ygleſias de dichos ſus Collegios y en las de mas de dentro, y fuera de la dichas Cuidad y en las plazas y lugares publicos en conformidad de ſus Conſtituciones y priuilegios pratica, poſeſſion, y vſo conueiernte de illos.

14 Ob quam electionem Conſeruatorum Informantes pro Epiſcopo allegarunt incurſum in cenſuram, quæ electio aſſeritur facta in vim priuilegiorum in Ciuitate Mexicana, & notificata Archiepiſcopo prætextu iniuriarum.

15 Item allegant incurſum in cenſuram Patris Velaſchi ob inſtantiam, & actus geſtos coram Prorege occaſione notificationis ab Epiſcopo factæ mediantibus litteris priuatis Proregi, & fiſcali, idque ob Cedulam Regis Catholici concernentem præſentationes, & nominationes Conſeruatorum necnon ob actum præſentationis de illa factum cum proteſtatione, vt ſequitur.

Que ſin embargo de que repreſentar no deber exhibir dicho nombramiento, ni las cauſas que le mouieron à azerlo, y hauer alegado ſobre ello diuerſas raçones à mayor abundamiento preſentado &c.

16 Prætenditur Incurſus eiuſdem Patris Velaſchi, eo quod dixit Nicolao Prouiſori, & Vicario, Epiſcopi, quod obtineret prouiſionem à Capitulo quia Epiſcopus erat excommunicatus, & iuriſdictio Epiſcopalis reſidebat penes Capitulum proceſſu. 3. pag. 85.

17 Item allegatur incurſus Patrum Alphonſi Munoz, & Hieronymi de Loulera, eo quod haueua dato fomento, vt affigerentur Cedulones contra Vicarium Epiſcopatus vti excommunicatum, publicè aſſerendo non Conſeruatores, ſed Prouiſorem eſſe excommunicatum, Probatur ex dicto vnius teſtis qui eſt Notarius, & atteſtatur de viſu hac de veritate, vt ſequitur. En ſe delo qual lo firme Iuan de San Vicente Notario Receptor.

18 Prætenditur incurſum Patrem Ioſephum de Larcon eo quod diſtribuerat ſcripturam intitulatam Verdades.

19 Prætenditur incurſus P. Didaci de Medina ob eamdem Cauſam.

20 Prætenditur incurſus P. Rochi de Molina eo quod dicebat Prouiſorem & Vicarium Epiſcopi non autem Conſeruatores eſſe excommunicatos ex diſpoſitione Teſtium, quos Patres allegant examinatos parte non citata.

21 Prætenditur incurſus P. Calderoni eo quod ſcriptum eſt Bigliettum de illius ordine à P. Franciſco della Canale cum libello directo pro Regi, in quo inſtabat reprimi efficaciam Epiſcopi, eo quod timere poterat, che areſcaſſe il Regno.

22 Ex aduerſo pondeatur aliud Bigliettum eiuſdem Patris Franciſci ſub die 9. Aprilis 1647. directum Epiſcopo, in quo aſſeritur Patres non permittere, vt ipſe alloquatur aliquem, & quod prohibuit prædicare.

23 Vlterius die 25. Martij 1647. D. Ioannes Antonius da Ponte atteſtatur audiuiſſe ab vno Patre Societatis Patrem Calderonum dixiſſe nella conuerſatione de gl'altri Padri, che quando queſto non baſti che hanno dedotto, non vi è altro che dargli due archibugiate, & in vn'altra occa-

ſione

ſione riferiſce di hauer vdito, che il medeſimo Padre diceſſe che non vi era altro che darle al Veſcouo vn colpo, deponens de auditu ab vno Patre Societatis dicentis pro exoneratione ſuæ conſcientiæ, cum quo intercedebant litteræ, quas litteras prætendunt Patres Societatis eſſe regiſtratas in eodem proceſſu die 15. Nouembris 1646. in quibus tantum dixeſſat, che voleua datli vn colpaccio.

24 D. Martinus de Pamplona pariter deponit de auditu à dicto Io. Antonio da Ponte, & referendo ſe ad litteras Patrum Societatis datas à Mexico, che al Veſcouo ſi poteua dare due archibugiate, ò vn colpo.

25 Idem deponit D. Ioãnes de Caſtiglia, quod inter illos, qui ita conſulelebant fuit P. Calderonus, nec non P. Ioannes S. Michele aſſerentis, che imbarcaſſero il Veſcouo, ò gli daſſero vn colpo, idque aſſerebant in Palatio Proregis, e nella recreatione nella caſa profeſſa.

26 Contra eumdem P. Ioannem S. Michele alius Teſtis die 4. Aprilis 1647. deponit in auditorio, vna cum aliis, dum dictus P. ſermocinabat in Cathedrali locutum fuiſſe, vt ipſi intendebant de Epiſcopo verbis iniurioſis, & infamiam denotantibus.

27 Contra P. Petrum de Valentia deponit vnus Teſtis, qui eſt Notarius Curiæ laicalis ipſum allocutum fuiſſe die 8. 1647. requirendo, vt intimaret cedulam laicalem Rectori Ciuitatis ad effectum, vt exequerentur contenta in ea, in qua inuocabatur brachium ſeculare, & demandabatur etiam perſonis Eccleſiaſticis ſub pœnis temporalibus, vt recognoſcerentur Conſeruatores pro legitimis.

28 Exaduerſo Patres aſſerunt non ſpecificari tenorem dictæ Cedulæ, ſed in proceſſu non adeſt alia cedula, quàm illa, quæ immediatè inſeritur, & dictus P. vti Procurator deputatus à Prouinciali pro electione Conſeruatorum in vim Bullæ Gregorianæ.

29 Pro parte Patrum deducitur vacatio Sedis Epiſcopalis ex abſentia Epiſcopi ſub dicta die 6. Iulij 1647. vna cum ſuo Prouiſore proceſſ. 3. pag. 134. vſque ad 140. & ex renunciatione Gubernatoris facta coram tribus Commiſſarijs Capituli.

30 Hæc tamen renunciatio pro parte Epiſcopi prætenditur violenta ex Decretis Regis Catholici ſub grauiſſimis pœnis, ob quas remanebat abſque recurſu, ideo tacitè renunciabat, & expreſsè renunciaſſet ſi opus fuiſſet, prout renunciauit, vt ſequitur.

Che conſiderando le differenze, che erano trà Monſ. Veſcouo, e li Padri con differentes procedimientos.

31 Poſt dictam renunciationem die 19. Iulij 1647. Patres exhibuerunt licentias pro audiendis confeſſionibus, & prædicationibus habendis in genere tamen abſque aliqua ſpecificatione nominis alicuius Patris.

32 Renunciatio dicti Gubernatoris non habet in ventre conditionem,

nec

nec verba importantia vim,& metum, dictus autem metus cum vi dedu-
33 citur pro parte Epiſcopi ex actibus præcedentibus, & ſubſequentibus, ſcilicet ex dicto vnius Teſtis de auditu deponẽtis a Patribus fuiſſe ſolutas octo,ò dieci mila pezze da otto pro cõſequendo eorũ intento vt ſequitur.
34. Dixo que ſabe per hauer ſido publico que los Religioſos de la Compania de Ieſus ſobre eſte pleito ſe auian valido para conſeguir ſu intento de la poteſtad ſecular, y no de la Real Audiencia, a la qual recuſaron, para mas bien conſeguir el nombramiento de ſus llamados Iuezes, Conſeruadores, y oyo decir eſte teſtigo que para eſte effecto dichos Religioſos hauian dado ocho, ò diez mil peſos à D. Matheo de Ciſneros Aſſeſſor del Señor Conde de Saluatierra Virey que fue de eſte nueba Eſpaña.
35. Idem deponit alius Teſtis de auditu publico, quod dicti Patres ſoluerint magnam ſummã denariorum D. Mattheo de Ciſneros Auditori V. Regis.
36. Idem deponit alius Teſtis, vt ſequitur, que para conſeguir ſu intento ſe valieron dichos Religioſos de la poteſtad ſecular del Sig. Conde de Saluatierra Virrey que fue de eſta nueba Eſpaña recuſando, como recuſaron a la Real Audiencia de eſte Reyno, para con eſte pretexto conſeguir mas bien el nombramiento de ſus llamados Iuezes Conſeruadores, y fue publico, y Notario que para eſte effecto dichos Religioſos de la Compañia de Ieſus dieron gran cantidad de deniero a Don Mattheo de Ciſneros Letrado y Aſſeſſor de dicho Señor Virrey.
Eodem modo deponunt alij ſex teſtes de auditu publico.
37. Eadem vis, & metus deducitur ex depoſitione Teſtium, quod Patres pecunijs corrumperant aliquos Præbendatos Capitulares, & præcipuè Io. de Vega, cum quibus concordant alij octo Teſtes de auditu.
38. Vlterius eadem vis, & metus deducitur ex eo quod cedula Regia intimata quibus Capitularibus, vti ſingulis die 22. Iunij 1647. fuit intimata præſente, & aſſociante P. Petro de Valentia Rectore.
39. Die 25. Iunij 1647. notificata fuit dicta cedula Realis Doctori Nicolao Gomez vltimo Prouiſori Epiſcopatus, vt ſequitur, En quanto all'officio que repreſenta della Cura della Parochia di S. Gioſeffo, ipſe tamen in reſponſione dixit, che l'Intimatione l'haueua fatta à Parocho, che ſi troùo al preſente Giudice Prouiſore.
40. In Cedula autem Reali continetur Conſeruatores deputatos à Patribus haberi debere pro veris Conſeruatoribus in concernentibus iniurias ſub pœnis temporalibus, tam Laicis, quàm Eccleſiaſticis.
41. Die 6. Iulij 1647. fuit facta intimatio Capitulo congregato, quod declarauit recepiſſe gubernium ante ipſam intimationem, vt ſequitur, Y ſu Sen. cioè Capitulo, dixitque antes quejo el Eſcriban intimaſe la Real prouiſion de Su Real Mageſtad de ſu Real auxilio, tenia tomado enſi el Gubierno.
42. Gubernator autem Curiæ Epiſcopalis, qui erat vnus ex Capitularibus die præcedenti intimatus, & infirmus dixit, che aſſentiua a quello, che haueſſe fatto la maggior parte del Capitolo.

43. A Patribus deducitur Capitulum conceſſiſſe licentias prædicandi, & audiendi confeſſiones exhibitis licentijs prius obtentis, ſcilicet P. Velaſco licentia habita ab Epiſcopo anteceſſore, P.Io.Mendez,& Io. de Auolos licentia Epiſcopi anteceſſoris, P. Ludouico de Soſa licentia pariter habita ab anteceſſore, P. Hieronymo de Louera licentia moderni Epiſcopi, ſed tamquam Archiepiſcopi Mexican. nominati, P. Saluatori de Morales licentia moderni Epiſcopi, alijs treidecim Patribus qui præſentarunt licentias aliorum Epiſcoporum; Patribus Franciſco de Vriue, & Didaco de Agilar licentijs moderni Epiſcopi exhibitis.

44. Idem Capitulum alijs Regularibus, & Secularibus conceſſit licentias.

45. Teſtes deponentes, quod Patres tempore Sedis vacantis audierunt confeſſiones, & prędicarunt deponunt de Patribus in genere abſquè ſpecificatione nominum.

46. A Patribus excipitur Epiſcopum poſt reditum ad ſuam Eccleſiam non reclamaſse, nec impugnaſſe licentias conceſſas à Capitulo niſi poſt receptum Breue Sanctiſſimi quo tempore dictas licentias declarauit inualidas exhibendo ſe promptum concedere omnibus, quibus ab eodem Capitulo conceſſæ fuerant.

47. Poſt intimationem dicti Breuis Patres præſentarunt eaſdem licentias Epiſcopo, ſcilicet die 23. Octobris 1648. qui approbando licentias a ſe. & a prædeceſſoribus conceſſas, conceſſit etiam aliquibus alijs Patribus.

48 Sex Patres contra quos Prouiſor proceſſit ad cenſuras excipiunt non fuiſſe citatos.

49. Contra Patrem Franciſcum Calderonem, & Patrem Ioannem de Sancto Michaele, & Petrum de Valentia non fuit ad declaratoriã proceſſum.

50. Tandem allegatur à Patribus proceſſus eſſe nullos ex defectu citationis præter Edicta, & notificationes, vt ſupra factas &c.

51. Et quod P. Velaſchus cum aliquibus alijs iam obierit.

Lorenco de Aluarado &c. *El Licentiado Io. Magano.*

HAbitis quinque ſeſſionibus coram R. P. D. Franciſco Paulutio Secretario a Congregatione ſpecialiter deputato, & contradictorijs inter partes allatis, & ponderatis proceſſibus, adhibitis Aduocatis, vtriuſque partis ipſæ partes concordarunt in facto, illud ita, prout iacet, & ſcriptum eſt ſe habere, & in mei præſentia ſubſcripſerunt manu propria quemadmodum Ego manu propria in prædictorum fidem ſubſcribo.

Theodorus Amayden Aduocatus manu propria.

IDem de Concordia huius facti in pluribus contradictorijs habitis coram R.P.D. Paulucio cum interuentu tam ſupradicti, D. Theodori Amayden Aduocati Illuſtriſſimi D. Epiſcopi, quam mei tanquam Aduocati Ven. Societatis Ieſu, & de ſubſcriptione propria manu facta per Adm. R.P. Laurentium de Aluarado, & per D. Licentiatum D. Ioannem Magano atteſtor hac die 20. Maij 1653.

Ego Proſper Bottinus Aduocatus manu propria.

Ego

EGo Carolus Formichinus atteſtor ſcripſiſſe de ordine, & mandato Illuſtriſſimi & Reuerendiſſimi D. mei Pabluſij, cum præſentia, & conſenſu Admodum R.P. Laurentij de Aluarado, & D. Licentiatj D. Ioannis de Magano ſupradictum factum, & ſic fuiſſe inter dictas partes concordatum viſis, & examinatis proceſſibus; & propterea ab eis, vt ſupra ſubſcriptum, & in fidem &c. hac die 26. Maij 1653.

Ego Carolus Formichinus Firmanus ſcripſi, & ſubſcripſi.

IN nomine Domini Amen: Præſenti publico Inſtrumento cunctis vbique pateat euidenter, & ſit notum, quod anno a Natiuitate eiuſdem D. Noſtri IESV Chriſti 1653. Indictione 6. die vero 18. menſis Maij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Innocentij Diuina prouidentia Papæ Decimi, anno eius nono, ſupradictus PerIll. & Excellentiſs. D. Theodorus Aduocatus Amayden fil. q. Geraldi Buſcoduon in Brabantia mihi &c. cognitus medio iuramento tactis &c. recognouit, & recognoſcit ſupradictam eius manum, litteras, caracter, & ſubſcriptionē, ſimiliquè iuramento atteſtatione vera fuiſſe, & eſſe, ac puritate atteſtaſſe, & affirmaſſe non ſolum &c. ſed & omni &c. ſuper quibus &c. Actum Romæ domi ſolitæ habitationis dicti Aduocati ſit. in Regione Parionis, præſentibus ibidem &c. R. D. Thoma Grillo fil. q. Fabij Dominici Tropeien; & D. Bonauentura Bouo fil. q. Fabij Balneoregien. Teſtibus ad promiſſa vocatis habitis, atque rogatis. Item qualiter eiſdem anno, Indictione, Pontificatu, quibus ſupra, die vero vigeſima eiuſdem menſis Maij, ſupradictus PerIll. & Adm. R.D. Aduocatus Proſper Bottinus fil. q. alterius Proſperi Lucen. mihi &c. cognitus ſpontè &c. medio iuramento tacto pectore more &c. ac alias omni meliori modo &c. recognouit, & recognoſcit ſupradictam ipſius ſubſcriptionem, manum, litteram, & caracter, ac ſimili iuramento tato pectore more &c. dixit, & affirmauit omnia contenta, & expreſſa in ſupradicta eius atteſtatione; vera fuiſſe, & eſſe, & pro veritate illa atteſtaſſe; ac firmaſſe non ſolum &c. ſed & omni &c. ſuper quibus &c. Actum Romæ domi ſolitæ habitationis dicti Aduocati Bottini ſit. in Regione Campi Martij, præſentibus ibidem &c. PerIll. D. Fantinello de Fantinellis filij D. Philippi Lucen. & Excellente D. Sancta Monteſio fil. q. Matthei de Lautniano Diœc. Ariminen. Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis ſpecialiter, atque rogatis &c. Item qualiter eiſdem anno, Indictione, Pontificatu, & die quibus ſupra, ſupradictus D. Carolus Formichinus fil. D. Franciſci Firmanus mihi &c. cognitus ſponte &c. medio iuramento tactis &c. ac alias omni meliori modo &c. cognouit, & recognoſcit &c. ſupradictam ipſius ſubſcriptionem, manum, litteras, caracteres, ac ſimili iuramento declarauit, & affirmauit omnia contenta in ſupradicta eius atteſtatione vera fuiſſe, & eſſe, & pro veritate ab ipſo atteſtata, & affirmata non ſolum &c. ſed omni &c. ſuper quibus omnibus, & ſingulis præmiſſis petitum fuit à me Archiui Romanæ Curiæ Scriptore, & Notario publico infraſcripto, vt præſens publi-

cum recognitionis manuum Inſtrumentum facerē, atque conficerem &c. Actum Romæ in Palatio ſolitæ reſidentiæ ſupradicti Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi D. Paulutij S. Congregationis Concilij Secretarij præſentibus ibidem audien. & intelligen. D. Marino fil. q. Cæſaris de Cæſaris de Mōte Fortino Firmanæ Diœceſis, & R. D. Io. Carolo Pica fil. q. Rugerij de Ripa tranſona teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis ſpecialiter, atque rogatis.

Ego Maximus Rigba Archiuij Romana Curia Scriptor præſens Inſtrumentum ſubſcripſi, ſignaui, & publicaui requiſitus.

Loco † ſigni

Collegium Scriptorum Archiuij Romana Curiæ Vniuerſis &c. fidem facimus, & atteſtamur ſupradictum D. Maximum Righam eſſe publicum, authenticum, legalem, ac fide dignum Notarium, noſtrumque Collegam, ſuiſque ſcripturis tam publicis, quam ſimilibus, ſemper in iudicio, & extra adhibitam fuiſſe; & de præſenti adhiberi fidem. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Apoſtolico, & Cancellaria dicti Archiuij anno Domini 1653. Indictione ſexta, die vero 20. menſis Maij.

Loco † Sigilli.

Hieronymus Palazeſchius Archiuij
Romanæ Curiæ Collega.

Reſolutiones contentæ in facto concordato ex commiſſione Sacræ Congregationis die 17. Decembris 1652.

1. PAtres Societatis Prouinciæ Mexicanæ ante prohibitionem habebant licentiam ad concionandum, & audiendas confeſſiones ſecularium à Domino Epiſcopo, & illius anteceſſoribus conceſſas. In Facto num. 43. & 45.

2. Patres omnes trium Collegiorum Ciuitatis Angelopolitanæ poſt intimationem prohibitionis factæ de mandato Domini Epiſcopi ceſſarunt à confeſſionibus audiendis, & Verbi Dei prædicatione: in Facto num. 12.

3. Patres Petrus de Valentia, & Ludouicus de Legaſpi petiuerunt à Domino Epiſcopo benedictionem ad prædicandum in propria Eccleſia in Facto num. 4.

4. Pater Legaſpi non prædicauit poſt intimationem prohibitionis D. Epiſcopi, ſed ante illam. in Facto num. 5.

5. Poſt diſceſſum Domini Epiſcopi à Ciuitate Angelopolitana, & receſſum Vicarij Generalis, & poſt ſpontaneam renunciationem officij quam fecit Gubernator Epiſcopatus; Gubernante Capitulo, & concedente licentias alijs Regularibus, & ſæcularibus Sacerdotibus, ſe præſentarunt

Patres Societatis, & habita licentia à Capitulo prædicarunt, & confeſſiones audierunt. in Facto num. 9. 29. & 43.

6. Poſt reditum Domini Epiſcopi ad ſuam Eccleſiam Patres Societatis ſe ſe illi præſentarunt, & de illius licentia prædicarunt, & confeſſiones audierunt. in Facto num. 47.

7. Patres omnes, etiam approbati ab ipſo D. Epiſcopo ſuſpenſi fuerunt. num. 1. 6. 7. & 8.

8. Poſt primam citationem comparuerunt Patres coram Domino Epiſcopo, & Vicario illius intra terminum præfixum. in Facto num. 2. & 4.

9. Solum ex atteſtatione ſimplici Prouiſoris, & non ex proceſſibus dicitur, & aſſeritur Patres voluiſſe prædicare, & confeſſiones audire ſine licentia Epiſcopi, & in vim priuilegiorum, & quod talia priuilegia noluerint exhibere. in Facto num. 12.

10. Patres elegerunt Conſeruatores propter iniurias ſibi illatas, & non apparet, electionem Conſeruatorum fuiſſe factam, eo quod prohibiti fuerint audire confeſſiones, & prædicare. in Facto num. 13. & 14.

11. Poſtquam intimatum fuit Patribus Breue Sanctiſſimi ſtatim obedierunt, quia præſentarunt licentias quas habebant à Domino Epiſcopo, & anteceſſoribus, & alias aliorum, Epiſcopus verò approbando licentias à ſe, & à prædeceſſoribus conceſſas, conceſſit etiam licentiam aliquibus alijs Patribus. in facto num. 47.

12. Omnes quinque proceſſus fabricati à Domino Epiſcopo contra Patres, & remiſſi in Curiam, ſunt nulli, ex defectu citationis. in Facto num. 50.

13. Ex omnibus proceſſibus non fuerunt probata crimina impoſita Patribus; nec apparet aliquem eorum incidiſſe in excommunicationem, nec iuſtificatæ fuerunt cenſuræ prætenſæ à Domino Epiſcopo. in Facto à num. 1. vſque ad 51.

Quatuor Concluſiones inferuntur ex facto concordato, & præinſerto.

I. Patres Societatis nunquam prætendiſſe audire confeſſiones, & prædicare abſque licentia Domini Epiſcopi in Diœceſi Angelopolitana, vel ſine licentia anteceſſoris, & in vim priuilegiorum.

II. Nunquam prædicaſſe, aut confeſſiones audiuiſſe abſque licentia Ordinarij, aut ipſo repugnante, ſiue contradicente, aut in vim priuilegiorum.

III. Patres non elegiſſe Conſeruatores pro tuendis priuilegijs prædicandi, & confeſſiones audiendi abſque licentia Ordinarij; vel quia D. Epiſcopus id Patribus prohibuit, aut quia petiuit licentiarum præſentationem, ſed propter iniurias, & grauamina impoſita contra iuris diſpoſitionem.

IV. Patres non fuiſſe reos criminum illis impoſitorum, nec cenſuris grauatos, vt D. Epiſcopus prætendebat.

Monitorium, & Decretum vltimum S. Congreg. ad fauorem PP. Societatis in 4. & vltima ſeſſ. expeditum.

PRoſper Caſſarellus Prothonotarius Apoſtolicus Vtriuſque Signaturæ S. D. N. Papæ Referendarius, necnon Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generalis Auditor, Romanæque Curiæ Iudex ordinarius, ſententiarum quoque, ac cenſurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac litterarum Apoſtolicarum, quarumcumque vniuerſalis, & merus exequtor ab eodem S. D. N. Papa ſpecialiter electus, & deputatus. Vniuerſis, & ſingulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scolaſticis, Cantoribus, Cuſtodibus, Theſaurarijs, Parochialiumque Eccleſiarum, ſiue Rectoribus, eorumque Plebanis, Viceplebanis, Clericis, Curatis, Notarijs, Tabellionibus, & Officialibus quibuſcunque, ad quos præſentes noſtræ præſentabuntur ſalutem in Domino &c. Commiſſis per Sanctiſs. in Chriſto Patrẽ, & D. N. D. Innocentium diuina prouidentia Papam Decimum, ſacræ, particulárique Congregationi controuerſijs, & cauſis inter Illuſtriſsimum, & Reuerendiſsimum D. Epiſcopum Angelopolitanum, ex vna, ac RR. Patres Ven. Societatis IESV ex altera partibus vertentibus, & excitatis, & per ipſam Sac. Congregationem proceſsibus, & actibus in iſtis partibus fabricatis, & factis ad Romanam Curia tranſmiſsis maturè, & accuratè diſcuſsis, & examinatis ab eadem Congregatione emanauit infra inſerendum decretum, ſiue epiſtolam adamuſsim obſeruan. quod nobis pro parte Admodum R. P. Procuratoris Generalis totius Ven. Societatis Ieſu, omni meliori modo &c. principalis exhibitum fuit hic regiſtrandũ huiuſmodi ſub tenore videlicet, intus Per Illuſtris, & Reuerendiſs. Domine vti frater; Cum particularis hæc Congregatio (cui Sanctiſs. Dominus noſter controuerſias inter Amplitudinem tuam, & Patres Societatis Ieſu decidendas commiſit) confectos deſuper proceſſus, & acta à te tranſmiſſa accuratè, & maturè examinauerit, hiſce per me ſignificatum tibi voluit, vt quo ad cenſuras, quas aliquis eorumdem Religioſorum incurrere forſan potuiſſet ſuperioribus in iſtis Collegijs commorantibus facultatem impertiaris, oretenus tamen priuatim, ac remotis arbitris illorum quemcunque, qui ſenſerit ſe ſe innodatum à cenſuris, ad huiuſmodi cauſam, quouis pacto facientibus, abſoluendi, ità tamen, vt conſeruandæ magis Chriſtianæ charitati præſens mandatum, nec publici iuris facias, nec cuiquam patere permittas communicata tibi neceſſaria, ac opportuna quatenus opus fuerit in hunc finem facultate; Cæterum ſicut eadem Congregatio dictos Societatis Ieſu Patres ſerio admonitos cupit, vt omni obſequio, & obſeruantia certare ſtudeant in amplitudinis tuæ merita, ac dignitatem, ſine quibus pro inſtituti proprij ratione animarum ſaluti, quarum cura tua eſt incumbere minimè poſſunt, ità pariter te etiam, atque etiam hortatur, vt ea qua decet in tam laudabilem, proficuumque ordinem exiſti-

matione, Religioſam hanc familiam in Vinea Domini ſummo cum fructu, ac labore deſudantem, paterna charitate amplectaris, ac foueas, quo ſcilicet mutuo animorum conſenſu, & maior Dei gloria, & orthodoxa fides inter nouellas iſtic plantas vberius propagentur ſimul his amplitudini tuæ omnem ex animo facilitatem precor. Datum Romæ decima ſexta Kal. Ianuarij 1653. Amplitudinis tuæ ſtudioſus vti frater. B. Cardinalis Spada. M. Albericus Secretarius, Foris vero Perilluſtri, & Reuerendiſſimo Domino vti Fratri Epiſcopo Angelopolitano, Angelopolim. Loco † ſigilli. Poſt cuius decreti exhibitionem, & præſentationem fuimus pro parte d. admodum R. P. Procuratoris Generalis inſtanter, ac debitè requiſiti, quatenus ei pro obſeruatione ſubinſerti decreti ſpeciale monitorium ad Partes tranſmittendum concedere dignaremur. Vndè Nos Proſper Caffarellus tanquam omnium, & quarumcunque litterarum Apoſtolicarum, & ſic Decretorum dictæ Sac. Congregationis, & ſignanter præinſerti, vti de commiſſione Sanctiſſimi emanati, Vniuerſalis, & merus executor, & eiuſdem Sanctiſsimi Auditor prædictus, attendentes requiſitionem huiuſmodi iuſtam, rationique conſentaneam fore quodque iuſta petentibus non eſt denegandus aſſenſus, & apprimè cupientes, quod præinſertum Decretum ſuum debitum, ac iuxta præſcriptas formas petitum ad vnguem, & in omnibus, & per omnia ſortiatur finem, & effectum præfatum Decretum ſupranominato Illuſtriſsimo, & Reuerendiſsimo D. Epiſcopo Angelopolitano, illiuſque Vicario, ſiue Vicesgerenti, omnibuſque alijs Miniſtris, & Officialibus Curiæ Archiepiſcopalis Angelopolitanæ, ac quibuſcunque alijs perſonis, cuiuſcunque ſint ſtatus, gradus, & conditionis, & quacunque præfulgeant dignitate in executione præſentium nominan. & cognominan. intimamus, inſinuamus, & notificamus, ac ad illorum notitiam deducimus deducique volumus, & mandamus per præſentes, ne de præmiſsis ignorantiam aliquã præſumere, aut alias quomodolibet allegare valeant, & ad omnem alium meliorem finem, & effectum, & ſucceſsiuè vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis, & veſtrum cuilibet inſolidum committimus, & in virtute S. Obedientiæ ſtrictè, & expreſſe præcipiendo mandamus, quatenus ſtatim viſis ſeu receptis præſentibus, & poſtquam pro parte ſupradicti Admodum R. P. Procuratoris Generalis, & aliorum Patrum dicti Ven. Collegij Societatis Ieſu fueritis requiſiti, ſeu alter veſtrum fuerit requiſitus ex parte noſtra, immò verius Apoſtolica authoritate ſupradictum Illuſtriſsimum, ac Reuerendiſsimum D. Epiſcopum Angelopolitanum in Domino hortemini, & illius Vicarium, ſeu Vicesgerentem, omneſque alios Curiæ Epiſcopalis Angelopolitanæ Miniſtros, & Officiales, ac alios in executione præſentium nominan. & cognominan. moneatis, & requiratis, prout nos harum ſerie dictum D. Epiſcopum hortamur, dictoſque verò alios prædictos ſub infraſcriptis cenſuris, & pœnis monemus, & requirimus, quatenus infra ſex dierum ſpatium, quorum duos pro primo, duos pro ſecundo, & reliquos duos dies pro tertio, vltimò, & peremptorio termino, ac monitione cano-

noni-

nonica aſſignamus, & vos aſsignetis eiſdem ſub ſententijs, cenſuris, & pœnis arbitrio noſtro infligendis, & applicandis, debeatis, & quilibet veſtrum, ad quem ſpectat, debeat præinſerto decreto, & in eo contentis quibuſcunque, modo, & forma prout in eo mandatur, & præcipitur adamuſsim, & ad vnguem paruiſſe, obediuiſſe, & obtemperaſſe illudque debitæ executioni demandaſſe, demandarique feciſſe, quodque alij pareant, & obediant, & exponens, cæterique Patres dictæ Ven. Societatis Ieſu beneficijs, gratijs, fauoribus, priuilegijs, & indulto à Sanctiſsimo reportatis modis, formis, ac cum conditionibus, qualitatibus, & iniunctionibus, de quibus in dicto Decreto vtantur, potiantur, & gaudeant, illorumque abſolutionem ſi oportuerit iuxtà præciſam, & præſcriptam in eo formam conſequantur, & contra d. decreti tenorem non moleſtentur, per ſeſe, vel alium, ſeu alios curaſſe, & mandaſſe, & pro tali effectu paritionis huiuſmodi debeant ab omnibus, & quibuſcunque iactationibus perturbationibus, moleſtationibus, & impedimentis exponentibus quoquo modo, & exquouis prætextu &c. etiam ex cauſis, de quibus in ſupracitatis proceſſibus, & actis illatis, factis, & præſtitis inferrique &c. comminatis, ac ab inferendis in futurum ceſſaſſe, deſtitiſſe penitus, & abſtinuiſſe; ceſſarique deſiſti, & abſtineri feciſſe, nullumque damnum, ſiue moleſtiam, quamuis minimam eis ex cauſis de quibus in dd. proceſsibus dediſſe, nec intuliſſe, nec dari, nec inferri permiſiſſe, & curaſſe, & ſic præinſerto decreto, immò litteris Apoſtolicis in omnibus, & per omnia paruiſſe, & pro præmiſsis, & illorum occaſione quamcunque ſententiam, ſiue quaſcunque ſententias, & in vim illius, ſeu illarum mandata de parendo, & exequutiuum, & alia quæcunque deſuper neceſſaria, & opportuna &c. ſeu ordinem, & ordines de parendo præfato decreto in fauorem præfatorum RR. PP. ferri, promulgari, & reſpectiuè decerni, & relaxari, aliaque fieri &c. vidiſſe, & audiuiſſe, expenſas, damna, & intereſſe paſſa, & patienda per nos quatenus opus ſit liquidan. exponentibus ſeſeciſſe præſentibuſque noſtris monitorialibus, immò verius Apoſtolicis litteris in omnibus, & per omnia paruiſſe, omne ius &c. omni meliori modo &c. deducendo &c. nobile officium Iudicis, & beneficium iuris implorando, & inuocando, alioquin prænominati ita moniti ſi in præmiſsis ſeſe fore grauatos ſenſerint, modo, forma prædictis peremptoriè citetis, prout nos harum ſerie citamus eoſdem quatenus infrà quinque menſes ab executione, Præſentium computan. compareant Romæ iudicialiter coram nobis vel infraſcripto R.P.D. noſtro in Ciuilibus Cauſis Locumtenente per ſeſe vel eorum Procuratores ſuos idoneos, cauſam eorum grauaminis allegaturi, aliaque dicturi, facturi, & oſtenſuri, iuſtitiamque prout ordo dictauerit rationis aſſecuturi, certificantes eoſdem nihilominus ſic monitos, & citatos, quod ſiue in d. citationis termino, vt præmiſſum eſt comparuerint, ſiue non. Nos nihilominus ad huiuſmodi cauſæ expeditionem, & deciſionem, necnon ad omnes, & ſingulos terminos ſubſtantiales vſque ad ſententiam diffinitiuam incluſiuè etiam lite non conteſtata procedemus, ſiuè infraſcriptus

R.P.

R. P. D. Locumtenens noſter infraſcriptus procedet iuſtitia mediante; Abſolutionem verò omnium, & ſingulorum præmiſſorum, Nobis vel Superiori noſtro tantummodo reſeruamus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex ædibus noſtris anno Domini 1653. Indictione 6. die vero 17. menſis Septembris Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentij diuina prouidentia Papæ Decimi anno eius nono.

M. Melchiorius Locumtenens.

Cæſar Columna Cur. Cauſ. Cam. Apoſtolicæ Notarius.

Duplicatum Monitorium ſuper obſeruatione Decreti Sacræ particularisque Congregationis &c.

Declaratur præfatum decretum, ſiue epiſtolam eſſe ad fauorem PP. Societatis.

PRocurator D. Epiſcopi prætendebat, vt apparet ex facto ſupra regiſtrato Confeſſarios, & Prędicatores trium Collegiorum Societatis Ciuitatis Angelopolitanæ fuiſſe ligatos excommunicatione, quia abſque D. Epiſcopi licentia, & ipſo contradicente prædicarunt, & confeſſiones ſæcularium audierunt, vt ſupponebatur exaduerſo ante facti concordati ſubſcriptionem; Et de facto D. Epiſcopus in quodam Edicto generali, in proceſſibus, & in varijs libris impreſſis illos tanquam excõmunicatos publicauit.

Præterea idem Procurator D. Epiſcopi conatus eſt totis viribus demonſtrare fuiſſe iuſtificatas cenſuras impoſitas PP. Prouinciali, Magiſtris Grammaticæ, & Ildephonſo Muñoz, ac Hieronymo de Lobera. Vt in facto ſupra num. 14. 15. 16. 17. 18. 19. & 20.

Tertio, Conſtat ex eodem facto num. 21. prætendiſſe eundem Procuratorem D. Epiſcopi incidiſſe in excommunicationem PP. Franciſcum Calderon, & Ioannem de San Miguel ob varia crimina illis impoſita.

Quarto, Idem Procurator coram Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſſimo D. Paulluccio, allegauit omnes proceſſus factos à D. Epiſcopo, vt apparet ex facto.

Et tandem Sacra Congregatio in vltima ſeſſione viſis, & examinatis proceſſibus, & facto concordato dedit decretum, ſiue epiſtolam præinſertam ſupra; in qua nullum ex PP. declarat excommunicatum. Ergo vltimum decretum Sacræ Congregationis fuit, & eſt ad fauorem PP.

Et ex illo duo inferuntur. Primum PP. repertos innocentes à S. Congregatione, & quoad confeſſiones, & quoad prædicationem, ſecundum cenſuras non fuiſſe iuſtificatas à D. Epiſcopo.

Aliqua notantur.

QVatuor Congregationes habitæ fuerunt in Palatio Eminentiſs. D. Cardinalis Spada ſuper differentijs vertentibus inter Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. D. Ioannem de Palafox Epiſcopum Angelopolitanum, & PP. Societatis Ieſu ſolius Diœceſis Angelopolitanæ.

In præfatis ſeſſionibus aliqua dubia fuerunt propoſita coram Eminentiſſimis, ac Reuerendiſſimis DD. Cardinalibus Spada, Sacchetto, Ginetto, Carpineo, & Franciotto, necnon coram Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis DD. Prælatis, Fagnano, Maraldo, Paulucccio, Farneſio, & Albricio à Sanctiſsimo D.N. pro dubiorum examine ſpecialiter deputatis.

Tres ſeſſiones habitæ fuerunt partibus informantibus, & nondum concordato facto, Agente D. Epiſcopi, illiuſque D. Aduocato concordantiam facti, pro qua enixè Procurator Mexicanæ Prouinciæ Societatis Ieſu deſudauit, renuentibus.

Sed tandem ad quartam Congregationem deuentum eſt facto iam concordato ex commiſſione S. Congregationis coram Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſſimo D.P. Paulucccio, quinque contradictorijs habitis à Partibus, adſtantibus ſimul illarum DD. Aduocatis, in quibus contradictorijs, viſi, & examinati fuerunt quinque proceſſus D. Epiſcopi, necnon proceſſus à Conſeruatoribus fabricatus examinatus, ac reuiſus fuit. Et in hac quarta ſeſſione S. Congreg. mature perpenſo facto concordato vltimam manum impoſuit cauſæ Angelopolitanæ decreto ſupra poſito.

Poſthæc Agens D. Epiſcopi à S.D.N. petiuit confirmationem decreti expediti à S. Congreg. in tertia ſeſsione ſimul cum inſertione Breuis antiqui obtenti die 14. Maij 1648. & cum repetitione decreti S. Congreg die 4. Februarij 1652. Et præfatam confirmationem obtinuit die 26. Maij 1653.

Tria tamen veniunt notanda: primum controuerſiam non fuiſſe inter Epiſcopum, & omnes PP. Societatis Prouinciæ Mexicanæ, ſed tantum orta fuit in Angelopolitana Diœceſi, & ſolum cum illis Patribus, qui in ea commorabantur. Secundum: reſolutiones præfatas fuiſſe obtentas in quatuor Congregationibus. Tertium: reſolutionem habitã, & obtentã in quarta Cõgregatione eſſe pro PP. Prouinciæ Mexicanæ, vt ex ipſius tenore conſtabit. Quartũ: Breue S.D.N. fauere in multis Prouinciæ Mexicanæ.

Vt ergo veritas innoteſcat duplicatum eiuſdem Breuis etiam à nobis obtenti, vna cum Monitorio pro illius obſeruatione, & cum decretis omnibus S. Congreg. ac facto concordato, & ſubſcripto à parte aduerſa in eadem Typographia Camerali impreſſum. Damus die 5. Nouembris 1653. Superiorum permiſſu.

Monitorium.

DE mandato Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. A. C. ſiue R.P.D. Melchiorij eius in Ciuilibus Locumtenentis, & ad inſtantiam RR.PP. Clericorum Regularium Soc. Ieſu omni meliori modo &c. principalium aſſerentiũ, quod excitatis inter Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Ven. fratrem Ioannem Epiſcopum Angelopolitanũ in Indijs Occidentalibus, & dd. RR. PP. nonnullis etiam extraiudicialibus differentijs, & controuerſijs de, & ſuper munere prædicandi verbum Dei, ac ſuper confeſſionibus laicorũ audiendis &c. rebuſque alijs, de quibus in proceſſu cauſæ, & cauſarũ huiuſmodi in partibus fabricato, & qui ad Vrbem dicitur tranſmiſſus, & pro ſimilibus differentijs ſopiendis, & terminan-

minandis adito Sanctiſs.in Chriſto Patre,& D.N.D. Innocentio diuina prouidentia PP.X.& per S.Sanctitatem eis remiſſis ad particularem nonnullorũ S.R.E.Eminentiſsimorum,& Reuerendiſs.DD.Cardinaliũ, ac Illuſtriſſimorum,& Reuerendiſs.DD.Prȩlatorum nota dignorum Congreg. Talis Congregatio viſis videndis,& conſideratis conſiderandis decretũ quoddam interpoſuit in inferius inſerendis litteris Apoſtolicis relatũ, & enarratum,& eo in forma Epiſtolæ coram nobis,& in actis infraſcripti noſtri Notarij deſuper, & ſub die 17.prȩteriti præſentato,& reſpectiuè exhibito,ac producto,& ſub ipſa die præfatis RR.PP.Soc.Ieſu requirentibus, & petentibus à nobis obſeruationem d.decreti, ſeu epiſtolæ ſupradictus D. Melchiorius monitoriũ pro illius obſeruatione ad partes,ſcilicet ad ipſas Indias tranſmittendũ conceſſit,quodque deſuper expeditum fuit, ad quod condignam volumus haberi relationem,& quod propoſitis vlterius in præfata S. Congreg. tam pro parte præfati Illuſtriſs.& Reuerendiſs D.Epiſcopi, quam pro parte eorumdẽ RR.PP.Soc.Ieſu nonnullis dubijs,de quibus paritèr in infrà regiſtrandis litteris,eadem Congreg.ſingulariter ſingulis reſpondit, illaq. reſoluit prout in eiſdem litteris,& vltimo loco habito pro parte præfati D.Epiſcopi ad eundẽ Sanctiſs. recurſu pro ſimilium decretorum confirmatione emanarunt litteræ Apoſtolicæ in forma Breuis ſub Anulo Piſcatoris deſuper expeditæ, & per Illuſtriſs.& Reuerendiſs.D.Gualterium Gualterium ſimiliũ litterarũ Apoſt. in forma Breuis,vt apparet ſubſcriptȩ, quarum dupplicatũ per dd.PP. petitũ fuit Adm.R.P.Pirrus Gherardus Procurator Generalis totius Soc. Ieſu præ manibus habens mihi &c. conſignauit, & ſunt præinſertæ, quæ intimentur Perill.D.Licentiato Ioanni Magano Agenti Illuſtriſs.& Reuerendiſs.D.Ioannis de Palafox Epiſcopi Angelopolitani, & alijs in executione præſentium nominañ,& cognominañ, ne de prædictis ignorantiam aliquam præſumere, aut alias quomodolibet allegare valeant,& ad omnem aliũ meliorem finem, & effectum prout D. intimari mandauit. Vndè cum D.pro parte ſupradictorum RR.PP.Inherẽtium nedum ſupracitato decreto in forma Epiſtolæ emanato,& ſupradicto Illuſtriſs.D.Epiſcopo per quam ſupra S. Congreg. particularem reſpectiuè directæ. Verùm etiam monitorio ſupra relato pro illius executione conceſſo,& expedito,& citrà illorũ prȩiudiciũ,ſed illis in ſuis robore,& firmitate ſemper remanentibus quatenus eis pro obſeruatione decretorum d.S.Congreg.deſuper interpoſitorũ,& per S.Sedem præinſertis litteris in forma Breuis confirmatorũ ſcilicet illorum decretorum reſoluentium, Dubia pro parte præfatorum RR.PP.Soc.Ieſu propoſita, & ſub ipſis litteris comprehenſorum,& reſpectiuè comprehenſa incipien. Primo, An Epiſcopi in partibus Indiarum,& finien. reſpondit poſſe à manifeſtis iniurijs,& moleſtijs,ac violentijs eos compeſcere etiam cenſuris,& pȩnis Eccleſiaſticis &c. ſpeciale monitorium,ſiue dupplicatum illius concedere dignaremur. Quapropter tenore præſentium.

Moneantur prædicti DD. Ioannes Maganus nomine prædicto,& alijs nominan. & cognominan. quatenus infra triduum ab hodie proximum venturum ſub 500. ducatorum auri in auro Reu. Cam. Apoſtol. applican.&

pro

pro illis mandati executiui, interdicti eccleſiaſtici, ſuſpenſionis à diuinis, ac in iuris ſubſidium quatenus opus ſit, excommunicationis, alijſq. pęnis debeant, & quilibet eorum debeat præinſertis litteris Apoſt. continentibus reſolutionem factam per ſupradictā Congreg. dubiorū pro parte Præfatorum RR.PP. propoſitorum ſcilicet ipſi reſolutioni prout iacet, & in vnoquoque dubbio pro parte præfatorū Patrum deſuper propoſito reſoluitur, ac etiam omnibus alijs dubijs reſolutis fauore, & ad beneficiū dd. Patrum, & de quibus in ipſo Breui paruiſſe, obediuiſſe, & obtemperaſſe, illumq. & illa debitæ executioni demandaſſe, demandariq. feciſſe, quodq. alij pareant, & obediant, & exponentes beneficijs, gratijs, fauoribus, prærogatiuis, & priuilegijs eiſdē PP. per ſupradictas litteras conceſſis, & elargitis potiantur, & gaudeant, & contra illorum formā non moleſtentur quouis prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore curaſſe, permiſiſſe, & mandaſſe, & ſic ab omnibus, & quibuſcunq. citationibus, perturbationibus, moleſtationibus, & impedimentis exponentibus contra formam pręinſertarum litterarum quoquo modo illatis, factis, & pręſtitis, inferriq. cominatis, ac ab inferendis in futurum ceſſaſſe, deſtitiſſe penitus, & abſtinuiſſe, ceſſariq. deſiſti, & abſtineri feciſſe, nullumq. damnum, ſiue moleſtiam quamuis minimam eis dediſſe, nec intuliſſe, dictamq. reſolutionē; & ſic litteras Apoſt. tam coniunctim, quam diuiſim, & in ſolidū, & aliàs omni meliori modo &c. eſſe exequendas, & debitæ exequutioni demandandas per Nos declarari, & quamcunque ſententiam, ſiue quaſcunque ſententias, & in vim illius, ſiue illarū mandatum, ſiue mandata de parendo executióni, ſiuè executiua, & alia quæcunque deſuper neceſſaria, & opportuna in fauorem præfatorū RR.PP. Soc. Ieſu ferri, & promulgari, & reſpectiuè executioni, & relationi, aliaque fieri dici, & exerceri, & exponentibus, qui omnem actionē ſibi quomodolibet competentē deducunt ius, & iuſtitiam non ſolū pręmiſſo, ſed, & omni alio meliori modo &c. miniſtrari vidiſſe, & audiuiſſe expenſas, damna, & intereſſe paſſa, & patienda per D. quatenus opus ſit liquidan. exponentibus reſeciſſe, & præinſertis litteris Apoſt. ac præſentibus noſtris monitorialibus immo verius Apoſtolicis litteris in omnibus, & per omnia paruiſſe omne ius, omni meliori modo &c. deducto &c. Nos officium Iudicis, & beneficium Iudicis, & beneficium iuris imploran. & inuocan. & inſuper modo, & forma prædictis. Inhibeatur omnibus, & ſingulis præfatis monitis, ne ſtatim viſis præſentibus ſub prædictis pęnis audeant aliquid in partibus, nec alibi contra formam prædictarum litterarū quoquo modo attentare, ſeū innouare &c. & nihilominus ſi quis cōpareat &c. alioquin &c. In quorū &c. Datum &c. Præinſertæ litteræ Apoſtolicæ à ſuo originali reuiſæ concordant.

Ioachinus Valtrinus officialis deputatus. Hieronymus Datarius.

Cæſar Columna Not. Loco † † ſigillorum.

Intimatio facta in Curia Procuratori D. Epiſcopi.

Die 4. menſis Nouembris 1653. Supradicta litteræ Apoſtol. cum inſertione Monitorij fuerunt perſonaliter intimata D. Ioanni Magano dimiſſa copia in eius manibus per me Ioannem Baptiſtam Garauinum Apoſtolicum Curſorem.